

REVISTA

DE

l'Orfeó Sallentí

Número extraordinari

dedicat a

l'ORFEÓ CATALÀ

Magnífica escultura al·legòrica deguda al gran artista En Miquel Blay
i que decora el frontis del Palau de la Música Catalana, casal de l'Orfeó Català

Parla de l'Orfeó a les pàgines 2 a la 14

Sallent 10 maig 1922

Viuda NOGUERA

**Fábrica d'Anisats i
Licors fins · Especialitat
en l'ANÍS LA PARRA
i Estomacal NOGUERA**

CARRETERA, 7 - TELÉFON 281

S A L L E N T

Fusteria Mecànica

de

Martí Guixé

Cos, 69 :: Sallent

Construccions generals
de totes classes, en es-
pecialitat per fàbriques.

Prempes hidràuliques.

Butaques per a seients
de sales d'espectacles.

Carroceries d'automòbils.

Llibreria Clarà

Corresponsal de les cases
editorials més importants

Papereria, Centre ge-
neral de sotscripcions,

Objectes d'escriptori,

Segurs incendis, vida,

i accidents del treball,

anuncis, impresos, en-

cuadernacions, segells

:: de goma i metall ::

ESGLESIA, 10

SALLENT

FORN DE PA

de

Sebastià Surribas i Figuls

Carrer del Olm

BARCELONA

Gran Café i Cine Condal de PAU ILL QUERAL

Elegant Cine de moda, montat amb tots els avenços.
Aparells per a l'extracció i canvi d'aire. Exhibicions
de pel·lícules de les més acreditades marques.
Lloc preferit per totes les classes socials. Periòdi-
cament grans atraccions acompanyades pel Quintet
Artístic. Servei esmerat en el caté, licors, vins i
xampany de totes marques pels més refinats gustos.

GUIMERÀ, 56

SALLENT

Antiga casa "DINOÜ"

Establiment esplèndidament assortit en
Comestibles fins, Sucres, Xacolates,
Ultramaríns, etc. - Torrefacció diària de
Cafè - Preus reduïts - Pés legal

Bisbe Valls, núm. 1

SALLENT

Important comerç de Merceria i Teixits

DE

Josep Sorribas Colomer

.....

Cós, núm. 3

SALLENT

FÀBRICA DE TEIXITS DE COTÓ

DE

Josep Sitjes Sociáts

.....

Dr. Robert, 62

SALLENT

: ANTICA :

ESPARTERIA de

Josep Vinyas i Grau

Fundada en 1851

Plaça de la Pau, 2 :: SALLENT

SI VOLEU COMPRAR BÓ I BARATÓ

VISITEU L'ANTIGA I ACREDITADA BOTIGA DE ROBES

Sucs. de Antón Soldevila

Cos, 47 - Sallent

ESTABLIMENT

de venda de carns procedents de
la Granja d'En JOSEP COSTA

SALLENT

Josep Balmaña PINTOR

Especialitat en pintura d'iglesies i decorativa

Bon assortit de papers pintats = Es pinten carruatges

Torres Amat - SALLENT

SUCURSALS: Carretera, SANT FRUCTUÓS - Carrer Ampla,
ARTÉS — Carretera, PUIGREIG.

❖❖❖ VINS DE LA COLLITA
I DE LA COMARCA ❖❖❖

Fàbrica de Begudes Carbòniques

JOSEP MORRAL I FONTS - SALLENT

Confiteria i Pastisseria

Fundada
l'any 1868

DE

Vídua de Sebastià Riera

ANTIGA CASA "TIANET"

Carrer Pi i Margall, n.º 7 Sallent

Llauneria Planas

Promptitut i perfecció en tot lo pertanyent al ram ♦ Extens assortit en bateria de cuina, esmaltat i alumini

Pi i Margall, 13

SALLENT

SABATERIA LA GRAN MODA

Inmens assortit de calçat de totes classes

Elegancia, economia i solidesa ♦ Especialitat en calçat a mida

ANTON GARRIGOSA (a) GIL

Plaça de la Pau, 3, SALLENT - (Sucursal a Navàs: Sant Genís, 5)

Màquines de cosir i brodar

"KOHLER"

Les millors del món ♦ Es venen a prova

Representant exclusiu : ANTON ESCALER

LLUQUETS SUPERIORS

marca

MONTSERRAT

patent núm. 39.794

Elaboració perfecta, que ha merescut la acceptació creixent
de culliters, Sindicats Agrícols i comerciants de vins

DEPÓSIT GENERAL: J. SORRIBAS ESQUERRA
SALLENT (Barcelona)

Exportació a les zones vinícoles de la Península i Balears

Fàbrica de teixits de cotó

MARTÍ ARAU

Tints i aprestos - Especialitat
en gèneres blancs i drils

::: ::: Colors sòlids ::: :::

Teléfono 253

SALLENT

Ortopèdia
Articles de goma

INSTRUMENTS
DE CIRURGIA

Apòsits
Mobiliari clínic

V. Tort Matamàla

DESPATX I TALLERS:

Rambla del Centre, 25
Colón, 3 (Plaça Reial)

BARCELONA

Telèfon núm. 3377 A

SUCURSAL
A PALMA DE MALLORCA

Carrer de Palau, 14

Esteve Vilaseca i Puigbó

Cós, 20 - SALLENT

Ultramarins - Vins - Drogues - Perfumeria

Pintures - Elaboració selecte en aixarops i orxates

ESPECIALITATS DE LA CASA:

Romquina "Núria", Aigua Colonia i Brillantina "Núria"

Non Plus Ultra

TELEFON MÚM. 282

Fàbrica de llençadores i broques

de

Vda. de Josep Ferrer

Telèfon 288

SALLENT

CONFITERIA I
PASTISSERIA

SOLDEVILA

Elaboració de tota mena de pastissos

Especialitat en pastes seques

Xampanyes, licors i ultramarins

Cos, 12

SALLENT

Acreditada fleca de

Juli Marigot

Dipòsit de farines, grans, pulpa, tortó, etc.

COS, 7 :: SALLENT

La més antiga
FERRERIA de

Francesc Roura

Es construeixen tota classe

d'eines de tall :: Especialitat

:: en volants de segar ::

Plaça de la Pau

Sallent

REVISTA

DE

l'ORFEÓ SALLENTÍ

Any I

Sallent, 10 de maig de 1922

Núm. 1

DÉU VOS GUARD

Amb la càlida emoció que l'honor de vostra visita ens porta us donem la salutació mes fervorosa.

Es la nostra salutació el "Déu vos guard" que els fills donen de cor a la gloriosa institució mare de totes les agrupacions orfeòniques catalanes.

En aquest dia, el Llobregat que canta eternament l'himne del nostre treball, diu en la remor de les seves aigües una cançó de benvinguda.

Tots els sallentins us reben en la franquesa del seu fer, amb un sonriure d'amistat i una abraçada germanívola.

La vostra veu, cantors insignes, suscità en tota la pàtria cançons oblidades, i la meravella del vostre heròic exemple esperonava els pobles cap a l'Ideal. I ara ja Catalunya sencera ressona del vostra cant.

Tots els cantors que té la terra nostra ~~tenen~~ la cançó pairal i són la veu harmònica d'un raça que sap endolcir la seva afanyosa vida adelitant-se en els esplais puríssims de l'Art.

En nom dels cantors entusiastes d'aquest tros de terra catalana; en nom de l' "Orfeó Sallentí" qui desitja ser galana plasmació de l'art i de la catalanitat d'aquesta comarca, benvinguts siau, cantors de Catalunya.

JOSEP POTELLAS, PREV.

Sallent, Maig de 1922.

Crida de l'Orfeó Sallentí

Catalans de les comarques de Bages i Bergadà:

El diumenge, dia 14 d'aquest mes, la vila de Sallent tindrà l'altíssima honra d'acollir una institució excelsa de Catalunya. L'ORFEÓ CATALÀ, la gloria més pura de la nostra terra admirat també per les eminències musicals com a capdevanter del art choral de tot el món, anuncia la seva visita a l'*Orfeó Sallentí*, com un germà gran que vol abraçar un altre tany de l'esplendorosa brotada que aquest art ha tingut arreu de la dolça Pàtria nostra.

La seva senyera, que porta els llorers gloriosos amb que l'ha exornada el nostre poble, consagrats pels triomfs que ha rebut en les nacions més cultes de l'Europa, no desdenya la petitesa nostra venint a fondre el seus plecs amb els de l'ensenyà més humil, de l'*Orfeó Sallentí*. Tant com és per nosaltres distinció i exaltament el rebre l'abraçada del més gran dels Orfeóns es fa admirar de part d'Ell un tan alta exemplaritat de benevolença i germanor.

L'ORFEÓ CATALÀ ha representat tot hora el gran chor liturgic del temple de la Pàtria i el seu cant es el clam enlairat qui expresa l'enyor de les Glories passades i el sospir vigorós de la llibertat que s'albira ja a través de la turbunada de desafectes i enemistats. Per Ell la Pàtria vibra amb tots els seus dalers i esperances; és l'expressió immaculada de la nostra ànima nacional que transfigura amb una llum immortal sempre triomfant.

Ve l'ORFEÓ CATALÀ amb l'estol dels seus cantaires abrandats per aquella ànima plena del foc de l'ideal En Lluís Millet, que ha donat a la seva obra prestigis immortals. Que'ls aires que bressen les aigües del nostre Llobregat els duguin anuncis falaguers de l'amor amb que els reben aquestes comarques.

Catalans de Bages i del Bergadà: cal que tots agraïnt la gentilesa de l'ORFEÓ CATALÀ, representatiu de la Catalunya trionfant, li presenteu tota la cordialitat de la vostra simpatia i el tribut ardorós de vostres homenatges patriotics.

Visita de germanor de l'Orfeó Català a l'Orfeó Sallentí

ORDRE DE LA FESTA

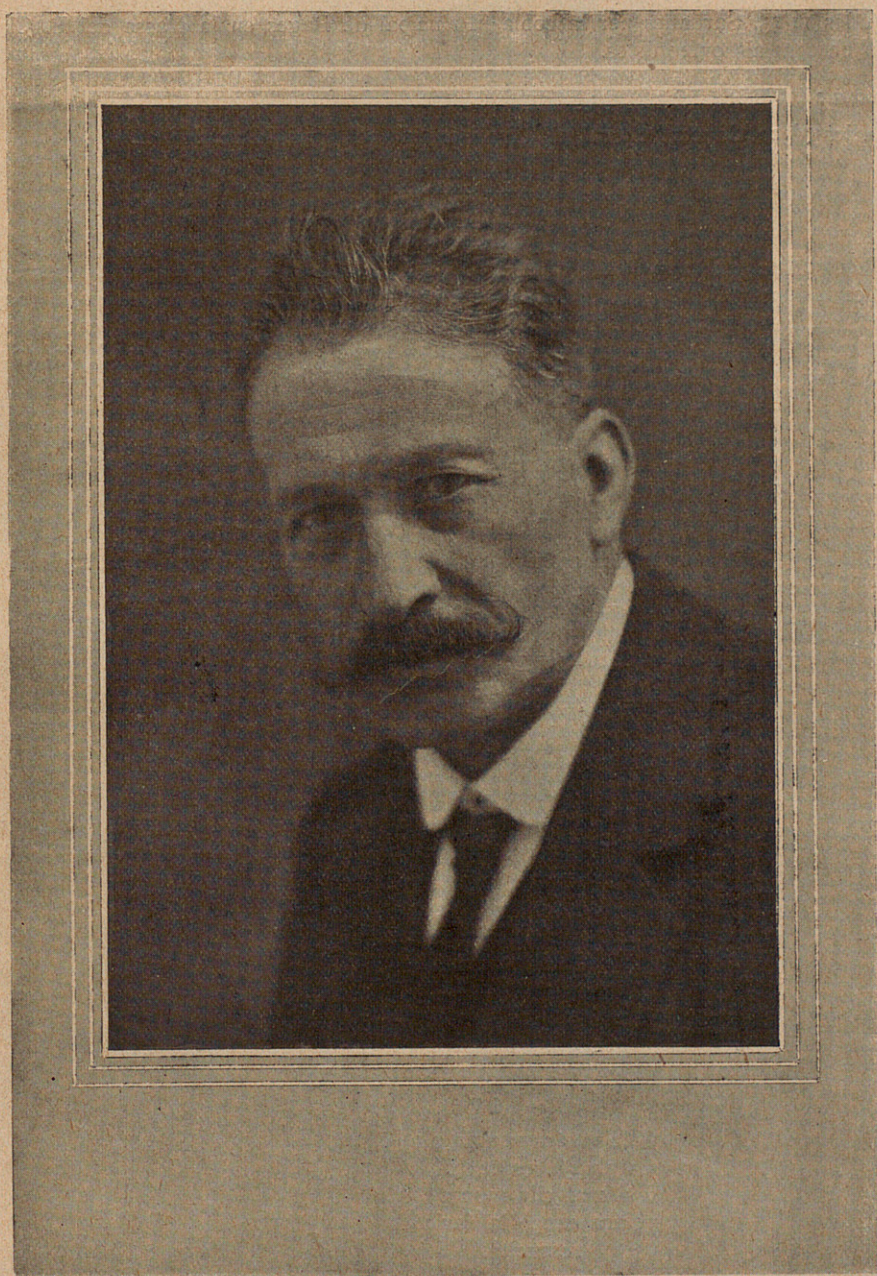
Mati:

A les 9'20.—Arrivada al baixador de l'"Orfeó Català."

A les 9'45.—L'Orfeó Català saludarà en la plaça de la Pau a les Autoritats i al Poble amb "El Cant de la Senyera."

A les 10'10.—Missa en l'Església Parroquial de Sta. Maria, cantant-se pels Orfeons i l'Escola Musical de Ntra. Sra. de Montserrat, *Psallite* (gregorià s. x.). *Pregaria a la Verge del Remei, A Maria i Al Cel blau* del Mtre. Millet.

A les 10'45, en la sala de concerts de l'Orfeó Sallentí donarà la benvinguda cantant "Salutació" lletra de Mn. J. Puntí Prev., i música del Mtre. A. Pérez.

MESTRE LLUIS MILLET
Fundador i Director de l'Orfeó Català

A les 11'15. Sardanes per la cobla "Principal de Bages en la plassa del P. Claret en obsequi als orfeonistes.

Tarda:

A les 3'30: Concert choral al Tívoli dirigit pel gran Mtre. Millet.

PROGRAMA

I

El Cant de la Senyera, Millet; *Cançó de Nadal* (pop. cat.), Pérez; *El Rossinyol* (pop. cat.), Mas i Serracant; *El Molí* (pop. cat.), Llongueras; *Canço de breçol* (pop. cat.), Sancho Marraco; (solo Srta. Fornells). *El fill de D. Gallardó* (pop. cat.), Sancho Marraco; *La filla del marxant* (pop. cat.), Cumellas; *Els fadrins de S. Boi* (pop. cat.), Perez; *La nostra brema* (sardana), Morera; (solo Sr. Vendrell).

II

Homes sols

L'Emigrant, Vives; *Cançó de nois*, Grieg.

Totes les seccions

Kalinka (pop. russa), Schindler; (solo Sr. Vendrell), *La mort de l'Escola*, Nicolau; *Les campanes de Nadal*, Comes; *Credo*, Palestrina.

A les 6'30. Comiat a l'"Orfeó Català" a la placeta del baixador.

Vespre: A les 9 Sardanes per la Cobla.

SALUTACIÓ

Lletra de Mossèn J. Puntí, Prev.
Música del Mtre. A. Pérez i Moya

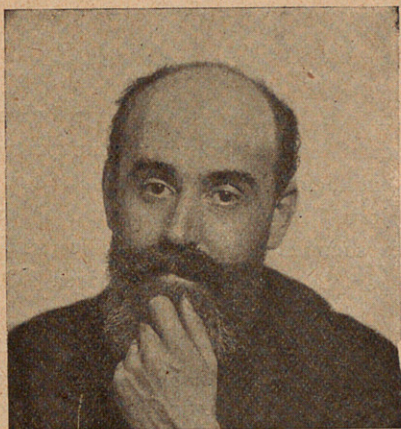
Alçànt nostra veu nervuda
pro dolça cantant amors
donem-los la benvinguda
Salut, cantors!

Veniu en la primavera
i el Maig en sa flaire us duu,
ocellada missatgera
de l'Art que vostra senyera
reflexa i lluu.

A la vostra veu un dia
Catalunya es revifà,
i si mai ella moria
vostra cançó la faria
ressucità.

Respón a vostra cantada
tota la Pàtria plegada.
Cantem germans,
per l'Art; per la Terra
Cantem, germans.

PROFESSORAT DE L'ORFEÓ CATALÀ

MTRE. FRANCESC PUJOL
(Sub-director)

MTRE. JOSEP M.ª COMELLA
(Sub-director)

D.ª EMERENCIANA WEHRLE
(Professora)

MTRE. JOAN SALVAT
(Professor)

Breu historial de l'Orfeó Català

En el memorable "Café Pelayo", cenacle de l'intellectualitat barcelonina, a l'any 1891 s'hi celebraven uns concerts, a quartet, en els quals hi prenia part com a pianista un noi viu i nerviós, de mirada intel·ligent i aire de bondat. Era En Lluís Millet. Allí hi feia cap un altre músic jove, l'Amadeu Vives junt amb mitja dotzena de companys que compartint les idees somniadores den Vives, les iniciatives enèrgiques den Millet i 'ls entusiasmes per l'Art d'ambdós, fundàren l'Orfeó Català.

El 17 d'Octubre del mateix any ja va ser oficialment aprovat el Reglament de la novella associació consagrada a *crear i conservar una massa choral ben instruïda en l'art de la música per a cantar amb perfecció tota mena de música.*

Els primers mestres de l'Orfeó fóren, naturalment, En Lluís Millet i N'Amadeu Vives, als qui s'ajuntàren molt aviat En Josep M.ª Comella, Na Emereciana Wehrle i En Francesc Pujol.

El 5 d'Abril de 1892 va apareixer l'Orfeó Català per primera vegada davant del públic, en un concert organitzat pel Mestre D. Antoni Nicolau.

El 31 de Juliol següent, se presentava en el Palau de Ciències per a la seva *primera prova d'estudis* (el títol de *concert* semblava massa presumptuós als novells cantaires), amb un conjunt de 30 homes, cantant varies cançons populars i obres originals de Vives i García Robles.

L'any 1897, el Mtre. Millet va volguer portar els seus choristes al Concurs Internacional d'Orfeons que tingué lloc a Niça i tornàren de la prova amb la **Senyera** llorejada, mostrant el premi d'aquell gran concurs.

Des del retorn de Niça on el mèrit de l'Orfeó quedà internacionalment consagrat, no passa per Barcelona cap eminència artística que no desitgi conèixer i visitar a tan meravellosa agrupació.

Era un dia que el célebre músic Ricart Strauss, admirat d'aquell gran repertori de música seriosa i escullida, ofería a En Millet algunes de les seves defecilíssimes obres chorals per a incloure-les en el repertori de l'Orfeó i, poc temps després, una d'aquelles composicions va ser executada sots la direcció del propi autor, en un dels concerts donats en el *Teatre Lliure*. El mateix Strauss va fer l'espònia manifestació de que mai, a Alemanya, havia conseguit una execució tan acabada; lo que constitueix un timbre d'orgull per a la nostra gloriosa institució.

Un altre dia el gran mestre francès Vicent d'Indy, declarava que en punt a qualitat artística, l'Orfeó Català no tenia d'envejar ni apendre de la Schola Cantorum i els seus cantaires de Saint-Gervais. L'incomparable actriu Mme. Rejane i la gran artista Wanda Landowska s'emocionaren escoltant a l'Orfeó.

Charles Bordes, Hugo Hermann, Gabriel Fauré, Edouard Colonne, Camil Chevillard, Gustave Bred, Voikmar Andreæ, Franz Beidler, Schindler, Koussewitzky, Dalcroze i totes les celebritats que han visitat Barcelona i han escoltat l'Orfeó Català,

han patentitzat la seva admiració pels seus conjunts admirables i el seu riquíssim repertori.

Saint-Saens, dirigia en el Palau de Belles Arts un concert enterament consagrat a les seves obres i després de cantar l'Orfeó el motet *Ave verum Corpus*, l'il·lustre compositor deia, commogut, que mai hauria pogut somniar una execució tan perfecta.

Quan s'executà la Gran Missa, en *si menor*, de J. S. Bach, el Dr. Schweitzer, el mes pregon coneixedor de l'obra completa del cantor de Leipzig, anà expressament a Barcelona per a pendre part activa, com organista, en l'interpretació de tan esplèndit monument, i va afirmar que la tasca de l'Orfeó Català superava a les mellors execucions que s'han donat d'aquesta obra a Alemanya i França.

Altre timbre de gloria per a la magna entitat, fou l'excursió artística a París i Londres. Allí afegí nous llorers a la seva llarga i gloriosa historia.

Cal afegir a tota aquesta tasca tan elogiada l'execució del gran Oratori de Haydn "Les Estacions" i de l'obra més gran dintre l'art coral "La Passió segons S. Mateu de J. S. Bach" de quina execució els grans mestres entre ells el ja citat enamorat de Bach Dr. Schweitzer han dit que no's podria donar ja una execució més perfecta i més gran.

Aquest ramell de lloances, han sigut per a l'Orfeó, no un llit de flors a on reposar blancement de les fadigues d'un llarc viatge, sino un estímul poderós per a treballar amb més afany i a l'emsemp amb més humilitat, per a l'enaltiment de la terra catalana.

Catalunya deu agrair-li a més de la gloria reflexa que li proporciona, la fundació de la *Festa de la Música Catalana*.

Ningú ignora que mercès a l'esmentada *Festa*, han anat sorgint, ben gentilmente, forces composicions musicals que, sens ella, no haurien segurament, estat creades i ha estimulat el recull, ordenació i notació moderna d'una infinitat de bellíssimes pàgines de música popular que constitueixen material preciosíssim per a la confecció d'un esplèndit *Cançoner*.

I com si tot lo resenyat no fos prou per a determinar l'influencia que ha exercit i exerceix l'Orfeó en la cultura del nostre poble, cal esmentar la creació de la *Revista Musical* (Butlletí de l'Orfeó) que recull amb veritable amor totes les palpitations de la vida musical catalana, ocupant-se especialment dels concerts organitzats per les entitats corals de la nostre terra.

L'obra de l'Orfeó és, en fi, la síntesi de la renaixença espiritual de Catalunya; és la més genuina encarnació de l'ideal patriòtic despul·lat de tot partidisme polític. Ha viscut, viu i viurà a l'escalf de l'amor de tots els catalans i nodrit per l'altruisme, l'intel·ligència i l'entussiasme creador dels Mestres Millet i Pujol al qui Catalunya no sabrà agrair mai prou el seu generós sacrifici.

L'incomparable institució honra i orgull de Catalunya, quin historial acabem de resumir, ve a valorar i a donar relleu a les nostres festes. La Vila de Sallent gojosa i agrada, sabrà retre-li l'homenatge d'admiració que tots els catalans li devem.

SENYERA DE L'ORFEÓ CATALÀ

CANT DE LA SENYERA

Al damunt de nostres cants
aixequem una senyera
que'ls farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat!
Que voleï! contemplem-la
en sa dolça magestat!

Al damunt de nostres cants
aixequem una senyera
que'ls farà més triomfants.

O, bandera catalana,
nostre cor t'és ben fidel,
volaràs com au galana
per damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

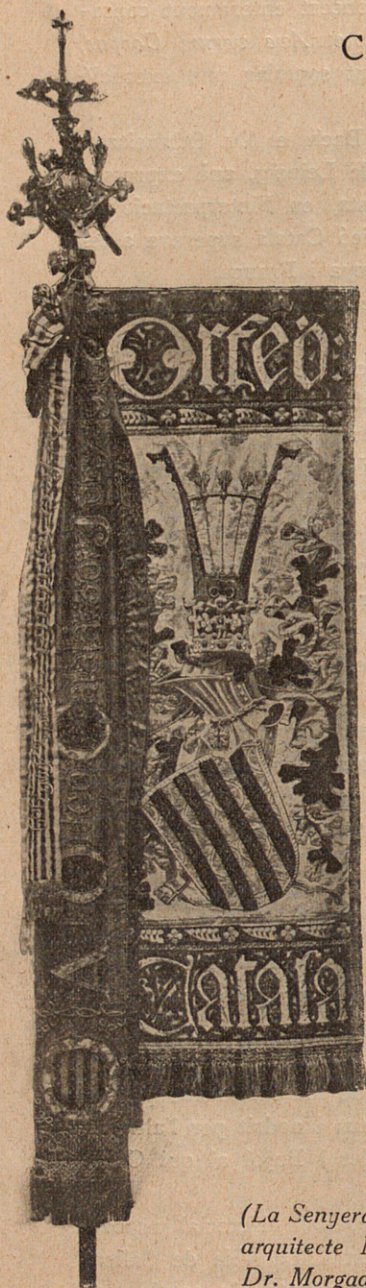
Al damunt de nostres cants
aixequem una senyera
que'ls farà més triomfants.

I et durem arreu enlaire,
et durem i tu'ns duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Al damunt de nostres cants
aixequem una senyera
que'ls farà més triomfants.

† JOAN MARAGALL.

*(La Senyera de l'Orfeó Català fou projectada pel notable
arquitecte N' Antoni Gallissà. Fou beneïda pel Bisbe
Dr. Morgades a Montserrat el dia 11 d'Octubre de 1896)*

L'ORFEÓ CATALÀ

Interioritats de la seva Secció Choral

La tasca que realitza l'Orfeó Català en el seu triple aspecte d'artística, cultural i patriòtica, data ja de més de 30 anys, doncs fou fundada aquesta Entitat l'any 1891 i ha continuat sempre, amb progressiva intensitat i sens interrupció, el seu magne apostolat que perdura encara avui amb tota l'esplendor, poixanca i eficàcia de què és capaç una obra col·lectiva i humana, exposada a tota mena de defalliments, desavinences i inconstància dels seus fràgils components.

L'Orfeó Català és, potser, una de les societats que menys ha sentit els efectes de la fragilitat i misèries humanes, com si els elements que el componen, fita solament la mirada en l'Ideal que els enamora, no obiessin per a res les turpituds i entrebancs de la terra baixa.

La força, el geni, el motor que ha mogut tothora aquest meravellós organisme, és el Mestre Millet: l'aglutinant que manté i ha mantingut sempre cohesionats els múltiples elements que l'integren, és l'amor; amor a l'Art i a la Pàtria i encara hi podriem afegir: i amor al Mestre Millet.

Aquests amors es fonen de tal manera en el cor dels Mestres i choristes, que ells han sigut la saba esponerosa que ha nodrit aquell tany blincadís i alhora prometedor que fou plantat en el cor de Catalunya ja fa més d'un quart de segle i que avui ha esdevingut ferma socalada de l'arbre frondós i obirador, en les branques del qual — cada branca un nou Orfeó — hi esclata en gaia refuladissa l'ocellada de tota la nostra terra entonant-hi cànctics d'amor i lloança a tot ço més noble, més pur i més sant.

L'Orfeó Català, segons dades que ens faciliten, consta avui de 1703 socis, entre els quals hi ha els que componen la seva secció choral — que és la que ens interessa per a l'objecte d'aquest lleuger article — i que són:

101 Senyoretes

83 Homes

42 Nois

Per a ésser admès chorista, precisa ésser soci de l'Orfeó, tenir bona conducta, bona salut, condicions apropiades de veu i els coneixements musicals necessaris a juí dels Mestres Srs. Salvat, Comella i Werlhe que cuiden de l'ensenyança dels aspirants a choristes.

Quan aquests no estàn suficientment preparats, han d'assistir a les classes de solfeig que alternadament donen els Mestres indicats, fins a haver après els mètodes de solfeig i les lliçons de teoria convenients.

Una volta posseïdors dels coneixements més indispensables, poden ja ingressar en el chor, tenint però, l'obligació de continuar assistint a les classes de solfeig i teo-

ria fins a assolir una perfecta i sòlida instrucció musical. Així com a les classes de vocalització confiades a l'orfeonista i tenor solista Emili Vendrell.

L'ensenyança de solfeig i teoria a les senyoretes, corre a càrrec de les professores auxiliars i choristes Srtes. Fonollar i Roca baix la direcció de la professora Sra. Werlhe la qual setmanalment dóna a les seves deixebles classe de vocalització.

Els nois no poden ingressar fins a la edat de 7 a 10 anys.

Alternadament, també, reben lliçó de solfeig a càrrec dels Mtres. Comella i Salvat en classes de matí o vespre i anyalment se'ls examina, concedint-los-hi premis adequats a llurs edats i aficions i en consonància amb les qualificacions obtingudes i l'aplicació demostrada.

La secció de nois acostuma a assajar pels matins, a l'eixir de les escoles de 12 a 1, i als vespres sempre que hi ha assaig de conjunt. Els assaigs parcials de la secció de nois, van a càrrec del mestre auxiliar Joan Tomàs.

Quan els nois perden la *veu blanca* deixen de formar part de la secció choral (no perden per això cap dret) fins que al posseir la nova veu entren a formar part de la secció d'homes. Aleshores venen obligats a inscriure's socis de l'Orfeo ja que els nois choristes estan lliures d'aquesta obligació.

Els assaigs de les seccions d'homes i noies s'efectua a les 10 del vespre alternant generalment un dia homes i altre noies i celebrant els dissabtes assaigs de conjunt, a excepció de les proximitats de Concerts i Excursions en que sovintegen els conjunts.

Els assaigs duren unes 2 hores i els efectua el Mtre. Director o bé el Sub-director Mestre Pujol; però a l'apropar-se un Concert o quan l'importància de l'obra ho requereix, aleshores els dos Mestres assagen al mateix temps, en seccions separades, ampliant les hores d'assaig i esforçant-se tothom en atènyer una acurada execució.

Es aleshores quan el local de l'Orfeo brunz de treball i entusiasme, i solsament els que ho han presenciats saben el costós estudi i el treball pesat i constant que requereix la preparació d'un Concert i a voltes d'una sola obra.

A cada assaig, el *cap de corda* anota els assistents; els que durant el mes no han faltat a cap assaig el seu nom s'estampa en un quadre d'honor fixat en l'entrada de la sala d'assaigs; els que han faltat a més de la tercera part dels assaigs, consten també en altre quadre... però no d'honor.

Els dies de Concert, el chorista deu presentar-se vestit de *smoking* i les senyoretes amb vestit blanc o molt clar i tots amb el distintiu.

En les excursions, és obligatori portar barretina i les noies mantellina blanca. Les noies han d'anar acompanyades per un individu de la seva família.

El metge de l'Orfeo, acompanya també la Secció Choral en totes les excursions, amb el botiquí de viatge disposat a l'efecte.

Malgrat l'enorme i pesada tasca que representa el sosteniment i ensenyança de la Secció Choral, el treball dels Mestres i Choristes és gratuït. Per això la obra de l'Orfeo Català és obra d'abnegació, de patriotisme i de sacrifici exemplars.

Els choristes paguen la seva quota de soci, però la Junta Directiva destina l'im-

port d'aquestes quotes a la *Caixa de Previsió i Socors* que serveix per a concedir subsidis als choristes en cas de malaltia i d'acord amb un Reglament especial.

Hi ha choristes que fa més de 20 anys que formen en la secció coral; altres, i algunes senyoretetes, fa més de 15 anys, molts 10 anys i una part que es renova entre els tres a cinc anys, essent comptadíssims els choristes que els hi manca entusiasme per a menys temps.

No és d'estranyar doncs, veure formar part de la Secció Coral a varis choristes que canten junt amb sa muller i fills, prova evident del ver amor que senten per l'Orfeó Català, aon cantant es conegueren i s'estimaren — tasca d'amor, engendra amor — i després d'units sacramentalment han tornat a cantar aquelles mateixes cançons que'ls feren estimar i que més endavant els hi han bressat misteriosament com aures germinadores, la florida esperançadora d'aquells purs i sants amors...

Quanta de gentilesa i tendror l'oferir a l'Art i la Pàtria els fruits saborosos d'uns amors que en tan dolç ambient es despertaren, acreixeren i esclataren...

L'Orfeó Català, com deiem al comensament, ha esdevingut la robusta soca de la qual ha eixit la florida brancada d'Orfeons que avui s'extenen per tota la nostra terra omplint-la d'harmonioses cançons i de perfums d'exquisida espiritualitat.

¿Com s'és fet el miracle?

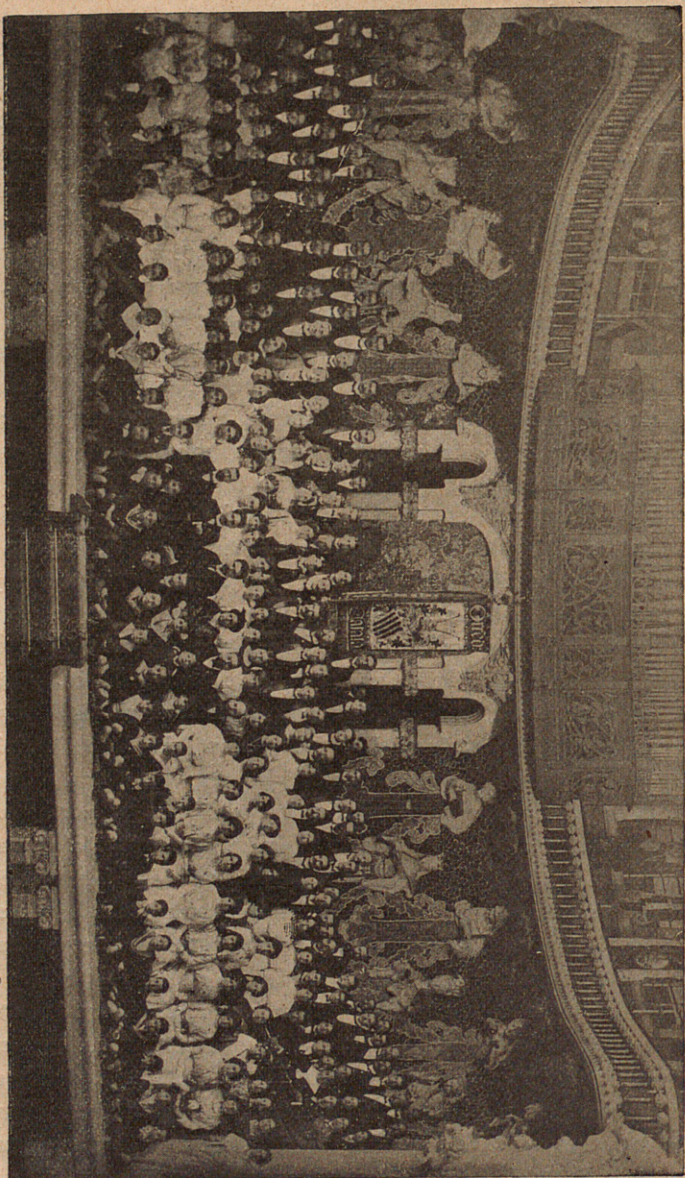
Ja ho hem dit: mercès l'amor a l'Art; mercès l'amor a la Pàtria.

Sense amor a l'Art, l'Orfeó no existiria; sense amor a la Pàtria, l'Orfeó s'hauria esmortuït a ben segur, al menys no hauria assolit el lloc assenyalat i esplendorós que avui ocupa, puig hauria mancat als seus cants aquella força, aquell brill, aquell entusiasme que sols un veritable patriotisme pot infondre.

La tasca patriòtica de l'Orfeó, és intensa i constant. És essència del seu ésser. Cada acte, cada gesta de l'Orfeó porta per naturalesa pròpia l'empremta del patriotisme que l'enardeix i acalora. L'Orfeó cantant, fa Art: l'Orfeó fent Art, fa Pàtria. Per amor a l'Art, els seus choristes canten; per amor a la Pàtria el cant dels choristes és vibrant i resplendent del foc patriòtic que porten a dintre. El dia que aquesta flama s'arribés a apagar, s'apagaria igualment la brillantor dels seus cants, i aquell "*llum als ulls*" del seu himne, que és l'himne dels Orfeons de tot Catalunya, s'esblaimaria com la llum entelada d'uns ulls agonitzants...

Aquest és l'exemple d'abnegació, amor i patriotisme que'ns dona l'Orfeó Català en els seus 30 anys d'intensa actuació i aquest exemple és el que avui, amb motiu de la seva visita a la nostra vila, volem oferir als fills d'aquesta comarca especialment a l'Orfeó *Sallentí* i als demés Orfeons comarcans que en tan bon lloc posen el nom d'aquestes encontrades treballadores, actives i riques en tresors materials, però alhora, plenes d'inquietuds i dalers de l'esperit i tan aimadores i cultivadores de totes les manifestacions artístiques, culturals i patriòtiques.

Que aquesta flama de l'esperit que ha mantingut l'obra genial de l'Orfeó Català, no s'apagui mai en nostres fills entusiastes del Pla de Bages i Bergadà; que ella enllumeni tots els nostres actes i aspiracions, ennoblint així el nostre treball quotidià i fent de les nostres viles i d'aquesta gentil comarca, un fogar d'art, patriotisme i cultura a major glòria de Déu i de Catalunya, Pàtria nostre.

ORFEO CATALÀ

L'obra de l'Orfeó Català

Sallent, la nostra estimada Vila, la vila ahont vejerem la primera llum s'enjoia amb ses mellors gales per a rebre al primer dels orfeons, per a rebre al nostre Orfeó Català sang de la nostra sang i fruit de l'esforç de tots.

El fet de tenir per primera vegada com a hoste nostre a l'Orfeó ens sugeix una infinitat de recorts i una munió de coses viscudes durant els molts anys que portem seguint de molt aprop la seva vida.

Era en els seus primers temps, quan a Catalunya encar no'ns donaven prou compte de la dissort que havíem sofert al perdre les nostres llibertats; alguns, els menys, els que anhelavem una vida nova seguíem arreu ahont l'Orfeó anés, arreu ahont se fes quelcom que respirés un xic de aire catalanesc ja que tots ens erem declarats un xic apòstols de la santa causa de Catalunya i ens sentíem obligats a assistir allà ahont se dongués una petita demostració de vida catalana.

L'obra de l'Orfeó ha sigut llarga i profitosa.

Cantant s'ha fet conèixer la nostra dissortada Catalunya, a n'els seus fills que la miraven amb una certa indiferència i amb els cants, ells s'han adonat de que el nostre poble era una realitat, de que la Pàtria no havia deixat d'existir, de que dominats o no, erem una lligió, un poble que coneix el seu passat, un passat ple de gloria i sens la més petita taca que el deshonor tenint la seguretat que més tard o més d'hora arribarà a desfer-se dels lligams per més forts que aquests siguin.

El nostre poble a ultims del segle XIX es mirava amb molta d'indiferència els nostres actes els quals tots eren fills del nostra gran amor a Catalunya i de l'obra grossa però casi inconcient del gran Clavé en vingué l'obra immensa del nostre Orfeó.

I ara permeteu-me una petita explicació sobre lo més amunt dit sobre l'obra del nostre Clavé.

Al dir l'obra inconcient d'en Clavé no voldria ofendre de cap manera la bona memoria d'aquell gran català a qui devem en tot o en bona part l'estat de renaixensa en qu'ens trobem. No, al dir això es sols en el sentit de catalanitat, car en Clavé prou feia al portar-se cap a n'ell l'element obrer i és molt natural que en aquella època, en la que ja havem dit el poble sentia molta d'indiferència pel moviment catalanista en Clavé no fes la seva obra pensant amb Catalunya car el seu fi si be no era sols aquest, donà per resultat sols i exclusivament aquest.

L'obra d'ell era fer adeptes per a la música, apartant als obrers de l'estat d'incultura en qu'es trobaven, incultura importada per els que ens havian robat les nostres llibertats.

El moviment nacionalista doncs deriva en primer lloc de l'impuls donat pels nostres poetes i després pels musics nostres els quals junts feien vibrar els cors dels catalans.

I això es lo que mai han comprés aquella gent d'enllà ponent, els quals no han

cregut mai, acostumats com estant a fruitar els ideals per egoisme, que hi hagi pobles i individus capassos a sustraure d'aqueix element corruptor.

Segons expliquen, un individu de cervell raquític va posar-se al mig d'una via ab la pretensió de parar al tren; els que desgovernen la nostra Pàtria pretenen aturar la marxa triomfal que porta empresa Catalunya.

El nostre moviment no'l pot deturar ni la seva força ni cap d'humana.

Mal qu'els pesi el moviment nacionalista reivindicador seguirà i el seu fi serà l'assoliment de les llibertats tant i tant desitjades.

La nostra tasca serà dura i immensa i deixeu-nos que la comparem a la del nostra Orfeo Català.

Ell nasqué del no res.

D'entusiasme, molt; de bona voluntat mes encare, però d'entrebancs també ne trobà molts.

De la seva modesta casa del carrer de Lladó passà a la plaça San Just i amunt, amunt i amb els seus cants arribà a fer un Palau. Catalunya ha sofert molts entrebancs i moltes privacions.

Catalunya viu avui encara una vida raquítica, els seus fills no poden permetre que aquesta vida continuï.

No podem veure impossibles com la nostra Pàtria sofreix aquestes vexacions que de dia en dia es fan més intolerables.

No defallirem mai davant la gran obra que encara tenim de fer, molt al contrari, ella serà un estímul per a fer-nos treballar amb mes i mes dalit per a aconseguir la llibertat tan freturada.

No hi fa res que hi hagi qui claudiqui al costat nostre, no'n fem cas, de que un vulgui fer quelcom d'oportunisme, el nostre camí està traçat, la nostra ruta mai deu canviar-se.

El nostra lema és sempre el mateix:

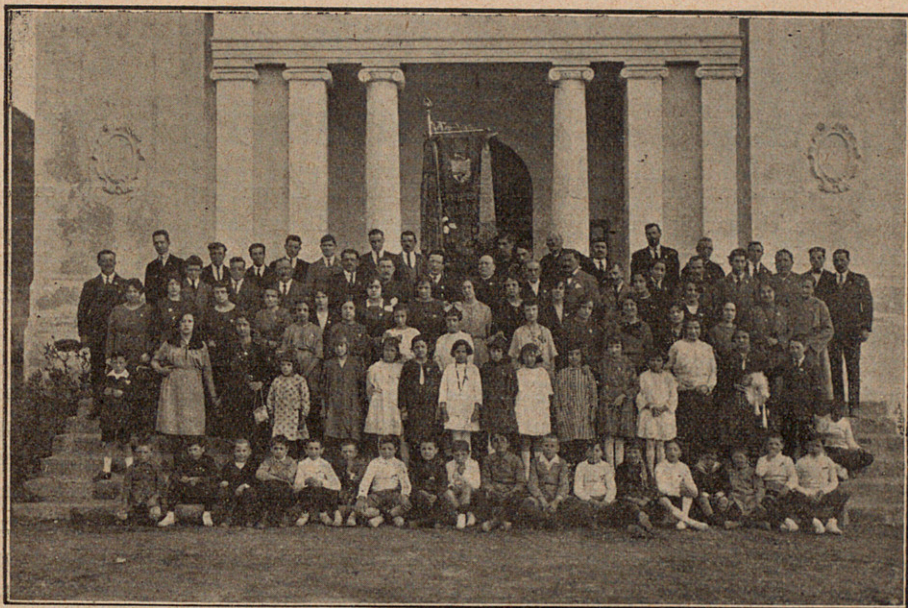
Catalunya, Catalunya i Catalunya!

Ara i sempre, fins que poguem tutejar-nos amb els homes lliures.

VICENS TORT

Maig 1922.

ORFEÓ SALLENTÍ

JUNTA DIRECTIVA DE L'ORFEÓ SALLENTÍ

Discurs llegit pel Mestre Millet

en una de les seves visites a l'ORFEÓ SALLENTÍ

"Amics cantaires de l'"Orfeó Sallentí": Ja podem dir que tot Catalunya canta! Des de vora 'el mar fins a les vessants pirinenques, de la plana ampurdanesa a la plana urgellenca, per ciutats, viles i pobles, arreu ressona la veu forta i dolça, potent i sincera del cant de la terra, expressió de l'anhel de creixença que empeny amunt la vigorosa raça catalana.

Veritat és que nostra Pàtria sempre ha tingut el cant als llavis. En l'època de la seva formació, en l'edat heroica de nostres barons i comtes, en els temps gloriosos del reialme aragonès, florí ja l'accent de nostre cant, es forjà subtilment el seu caient auster i simple, el seu tirat noble i dolcíssim, la seva franca alegria, el seu dolç sospir de melangia. En els temps de decadència, quan començàrem a no ésser amos de nosaltres mateixos, quan les altes gerarquies polítiques i espirituals de la nostra terra es doblegaren ullpreses per l'encis de l'ufà dominador, la cançó terral esclatà amb nova vida en el llinatge més humill, com clam de protesta de l'ànima catalana. Aquells cants visqueren en el poble mentres semblava que la regina es tornava esclava; mentres semblava que la Catalunya es diluïa en la xorca monotonia de la centralització ibèrica. No hi faltà la protesta, ni la sang dels martres contra la invasió en el domini del nostre esperit i dels nostres furs sagrats, mes l'hora era sonada de la desfeta aparent de la pàtria potestat. Però l'esperit furgà dins el cos inmòvil, i la virtut del treball feu créixer altra volta l'esma perduda, i els poetes somniadors, recordant la glòria antiga, profetizaren la glòria revinguda i el nou renaixement català enlluminà nostre cel amb nova aubada. I si la poesia fou el gall vigilant que anuncià el nou dia, la cançó, espill del fons de raça, no havia mort, que esperava l'hora d'ésser fecundada per l'alè de nova vida.

Aquell matí era boirós, encar que hermós en les rojors d'aubada. Allò era un pressentiment vivíssim, mes no es veia el fi gloriós de la pujada, i el geni popular, mig ignorant de la valor de ço que feia, feu acoblament dels humils homes del poble per a cantar amb l'accent catalanesc la virtut, el treball i el progrés, no tenint consciència que totes aquestes belles coses no s'aguanten sense el culte conscient de l'amor de pàtria. Els tendres infants diuen mantes vegades coses meravelloses del misteri de la vida, dins la seva ignocència immaculada; així feien aquells nostres precursors, patriarques del ressurgiment de Catalunya.

Mes els temps han madurat, i la tardor ens mostra la plena cullita que penja, alegre i abundosa, en la forta verdor dels camps de nostra renaixença. Tots tenim consciència plena del nostre dret de viure a la faisó de nostra natura. Totes les manifestacions del nostre esperit porten el segell d'aquesta frisança en desfer-nos de tot ropatge que no ens sia propi. En el trontoll del món que s'esberla al terratrèmol de les canonades, hi batega el crit de les nacionalitats oprimides que clamen pel seu deslliurament a la llum de la pau que s'acosta. Aquesta hora suprema Catalunya

l'espera també amb el pressentiment que serà el moment august de la llibertat anyorada, la llibertat del nostre dret, la llibertat de nostra llengua, la llibertat de tot lo nostre, que ens ha de portar a la perfecció i a la dignitat del viure. I el preludi de aquesta grandesa i la veu profètica d'aquesta nostra llibertat és el cant dels nostres orfeons. Perquè sempre Catalunya ha cantat i sempre son cant ha sigut espill de la seva ànima, però mai com ara ha ressonat d'una manera tan completa; mai el seu cant havia estat magnificat en aquest acoblament de totes les veus de la família catalana. Mares i fills, joves i donzelles canten a chor la cançó vella per la tonada tradicional que dels temps llunyans ens ha estat tramesa, nova per l'harmonia que l'envolta lluminosa, pel frisament subtil que li encomana l'esperança dels temps que s'acosten.

Mes, ah, estimats cantaires!; si el nostre cant és veritat que no és res més que una expansió de l'esperit de nostra Renaixença, també és veritat que és cosa necessària per què l'esforç de Catalunya no defalleixi, per què aquesta mateixa Renaixença no es malmeti en viaranys viciosos que l'orgull dels homes estima en caure-hi.

La nostra terra creix en poder, en riquesa, en el ram del saber humà; i per què no degeneri en ufanía vanitosa cal que la fe tot ho enllumeni, cal el reconeixement de la font primera de tot poder i de tota sabiduria, cal el sentiment d'adoració al Déu de tota grandesa; i aquest sentiment es desperta, en gran manera, amb el tast de la bellesa, amb el conreu de les arts belles, de les quals la música n'és la més encisera, la que s'arrapa més al fons de l'ànima.

La música que fem nosaltres, estimats orfeonistes, és la música més noble, més sana, més exquisida; i com que arrenca del nostre propi esperit de raça i aquest és fort de tota noble virtut, és música pròpia per a conservar i fer créixer l'energia espiritual que és principi de nostre digne viure. És música pròpia per a distreure'ns dels mals vents de la sensualitat moderna que malmet i corca tota cosa santa i bona. És música amb la qual cantem a Déu, a la Pàtria i a tot lo bell i honest, i per això és art educatiu de tot sentiment que afina l'esperit de l'home.

En tota creixença extraordinària hi ha el perill de la desviació de la justícia. L'hora present de creixença catalana és perillosa de desviació espiritual, de superació dels mals humors que minen la dignitat humana. Vosaltres, orfeonistes, sou la veu encaminadora que consola i enforteix, que orienta i encela tot conservant les virtuts que són el tremp de nostra raça.

Per això jo us felicito, per això sento goig en escoltar-vos i estic orgullós de l'amor que sé em teniu. És una gràcia que m'ha fet Déu d'ésser estimat per vosaltres, que sou tan bons que, cansats del treball que us dona el pa de cada dia, teniu encara el daler de l'estudi del bell cant que dona alegria al viure i esplai i confort als vostres germans de pàtria. Jo, que en certa manera he aixecat bandera d'aquesta creuada del cantar catalanesc, en dono gràcies a Déu i l'enhorabona més cordial i efusiva a tots vosaltres. Avant, amics; no us canseu en tan dolça tasca, que el premi que en rebreu serà digne del vostre esforç i de l'ideal sublim que serviu. Preneu exemple del vostre mestre, qui, a la bondat i dolcesa de cor, hi junta la força invencible de l'entusiasme. Amb Déu siau!"

SENYERA DE L'ORFEO SALLENTÍ

La nostra tasca

Com una preparació, un pròlec al gran dia, el més gran dia del nostre Orfeó han sigut fets set concerts que en dies festius hem donat en el nostre estatge. En aquests ultims dos mesos han passat per casa nostra eminències que'ns eren desconegudes personalment, si be sabem que eren capdalitats de la Pàtria, homes que diuen al món amb la seva ciència, o amb el seu art, que ço és un poble capaç, que no necessita que hi hagi qui li dongui la ma, que per mare solts té l'Europa i per germans tots els pobles de la Terra.

Per a no ser pesat no m'entretindré a fer una relació detallada de cada personalitat, ultra quant tots vosaltres, amics i mes que amics germans del nostre Orfeó, els haveu pogut admirar i us hi haveu extassiat i els haveu aclamat amb el més gran dels entusiasmes. Mes diré, si no fos un deure de cortesia el fer-ho, si aquests homes eminents que ens han honorat a nosaltres, insignificants conreadors de l'art que més endins del cor parla, no'n fossin tant i tant mereixedors d'aquest humilíssim homenatge nostre potser mai m'hauria atrevit que unes ratlles meves anessin al nombre primer de la Revista del Orfeó Sallentí dedicat a l'Orfeó més gran, a l'Orfeó Sol que dona llum espiritual, llum d'amor, llum de vida, llum de llibertat a tota la terra catalana.

Emperò no devem ser oblidadissos i menys desagrats i com a bons sallentins i fent gala a la nostra tradició i a la nostra caballerositat recordem-los:

Recordem al mestre Llongueras, aquest esperit refinadíssim, aquest home tant senzill com gran; aquest enamorat dels Orfeons catalans, com be va demostrar-ho en la seva enaltidora conversa. No sentiau, cantaires sallentins, com una emoció fonda penetrant que'l vostre afecte envers tot lo que compon la nostra germanada creixia; creixia...

El mestre Llogueras amb el seu cor d'infant és una de les més grans glories de Catalunya.

Amb el mestre Llogueras va venir el tenor Vendrell que quasi podem dir que ja és de casa nostra. El tenor eminent, aquesta gloria de l'Orfeó Català que en un esclat digué a Tiana, al ser presentat com a gran solista del Orfeó mes gran, —I de l'Orfeó Sallentí. El tenor Vendrell, de l'Orfeó Sallentí; els ulls se'ns negaren. Quant En Vendrell, l'amic Vendrell—com vol que li diguem—, torni ara amb el seu Orfeó, diguem-li tota la nostre reconeixença.

Recordem al gran pianista Blai Net que tant desinteressadament va venir per tercera vegada. Del ultim concert recordeu *El clar de lluna*, de Beethoven? quina meravella; i *La catedral engolida*, de Debussy, i *S. Francesc sobre les ones*, de Listz? Quin entusiasme aquell dia!

I En Net tant senzill. Quin home!

Recordem l'encís del tercer dels concerts amb les dolces harmonies de les solistes de l'Orfeó Montserrat de Gràcia, Na Assumpta Pera i Na Roser Carulla i amb la

seva vinguda a casa nostra ens portaven un salut i una abraçada dels amics d'aquell Orfeó que mig any enrrera ens reberen amb els brassos oberts en llur casal. Les acompanyava el seu mestre i director, l'inspirat armonitzador de les bellíssimes cançons de la terra En Perez i Moya.

En aquest concert nosaltres hi portavem una engruna del nostre treball, va ser

MN. JOSEP POTELLAS, PVRE.

Director de l'«Orfeó Sallenti»

en obsequi al mestre Perez, que be sabem l'afecte que'ns dú, i li cantarem un poemell de cançonetes per ell armonitzades. El nostre públic es dalia per a veure'l dirigir personalment les cançons en la que hi ha desgranat per sobre la riquesa del seu talent. Aquell dia varen estrenar En Pere Galleri i per cert que va agradar molt. Pro per sobre de tot triomfà l'exquisit art i la dolça veu d'aquelles gentils cantaires: Na Pera qui amb sa veu plena, i rica de modalitats va cantar-nos les cançons serioses: Na Carulla que tota graciosa va cantar-nos les cançons de ritme alegre. Mai m'hauria cansat de sentir-les.

Vingueren després N'Enric Roig que va donar-nos una conferència quin tema girava sobre la personalitat artística del celebre compositor norueg Eduard Grieg, i el nostre compatrici En Pere Vallribera que junt amb el conferenciant illustraren amb exemples musicals la notable i estudiada peroració. En N'Enric Roig hi vegerem

l'home jove i talentós, l'home que viu per l'art i sols per l'art, l'home que sent i fa sentir la inefable sensació de la bellesa. En En Roig vegérem un perfecte músic i un ferm narrador.

I de'n Vallribera, que'n direm de l'amic de l'infantesa. Trovo que no està bé, sent tant amics com són i tant com ho havem sigut, dir que es un xicot que val.

N'EMILI VENDRELL

Soci honorari de l'«*Orfeo Sallenti*» per la seva cooperació
artística i desinteressada a nombrosos concerts celebrats
a casa nostra.

Be prou que ho sab tot-hom que el nostre Peret va en camí de dir-se eminència, perquè eminències ho han dit i repetit. D'En Vallribera deixem que'n parlin els altres.

Recordem, recordem... Us ha tornat a la ment l'exquisit concert Farrarons—Montaner-Vallribera? Vareu sentir vibrar l'ànima de En Farrarons en el seu violi, el dia del quint concert? No vareu véurer al artistaç En Albert Muntaner treient

notes vives del seu violoncel? A mesura que desgranaven el seu programa el públic atret es transformava; jo ho vegí. Quin dia tornarem a gustar el seu art?

I va venir la conferència Ginebra sobre el viatge que aquest docte sacerdot va fer a Terra Santa. El Dr. Pere Ginebra no va parlar-nos de músics però la seva explicada no fou menys interessant, enrobustida per un coneixement intens, i per una plena sabiduria, perquè el Dr. Ginebra no ho dupteu pas, que és un sabi, que prou podien convence-us sentint-lo a ell, amb la projecció diaquella cinquante-na de clixés presos per ell mateix a Palestrina, a Siria i a l'Egipte talment semblava que ens hi trovavem, no fà? Aquell dia explicant s'anava fent tart i ningú se'n adonava. El Dr. Ginebra restà encisat de Sallent i de l'Orfeo i encara que està sempre ocupadíssim va prometre que tornaria i a casa nostra sempre hi serà ben rebut.

I anem al últim dels set concerts en dies festius.

Varen omplir-lo l'Escola Musical de la Mare de Déu del Montserrat, la secció d'infants de l'Orfeo i les orfeonistes Teresa Riera i Maria Vilaseca: tot gent de casa. Podriem dir que aquesta fou la festa dels menuts, una festa la més íntima, una festa com una riulla. Els orfeonistes poc pensaven que entre nosaltres tinguéssim duplo si dir artistes, de tant gust com les senyorettes Riera i Vilaseca, i tant be com ens ho digueren l'una des de l'armonium, des de'l piano l'altre. Quina emoció la vostra, bones companyes, aquell dia, no cal que ho negueu que amb la rojor de les vostres galtes ho pregonaveu, i amb tot amb quina gràcia desgranareu aquell *Minuet* de Beethoven, i amb quina dolcesa i misticisme aquell *Davant la Verge* del mestre Morera. Ja heu començat ara, ja ens heu donat compte que'n saheu, prepareu-vos que serem molt exigents, aço si, un altre dia no tremoleu que tots ens coneixem i som de bona pasta.

Els infants de l'Orfeo conjuntament amb els de l'Escola Musical que dirigeix el nostre amadíssim Mestre Mossen Josep Potellas ho varen fer també com uns homes grans i ardits, potser més ardits i mes grans que molts homes. Cantaren una pila de cançons, dels mestres Dalcroze i Llongueras i com que va acabar la festa amb la Cançó de les Banderes, i entre una multitud s'hi destacava la nostra, la dels quatre rius de sang, la serie d'aquets set grans concerts va esser coronat amb el més gran dels entusiasmes amb un salut delirant a l'Ensenya gloriosa de la gloriosa Catalunya...

I ara orfeonistes prepareu-vos per a la festa apoteosica que té de senyalar amb una fita d'or l'història de Sallent; que el nostre esforç cal i es necessari, i hem de fer-ho per l'Orfeo, per Sallent, per Catalunya; que ja s'ovira en l'horitzó de la vida nacional la llibertat anhelada, que cada institució catalana es un braç al que cal ferma per a portar ben alta la bandera de les llibertats. Treballem, germans, treballem.

JOSEP CAMPRUBI I SOLER

SONET

Un castell pel temps mig enderrocat
 òn sols els corbs, avui, hi fan llur niu;
 amunt i avall magnific regadiu
 i al peu del regadiu frondòs arbrat.

Un pont que al mil trescents fou aixecat
 per poguer a tot-hora passà el riu
 i a un cap del pont, segons l'història ens diu
 la casa òn nasquè el gran Torres Amat.

Molt comers, molta indústria, agricultura,
 molts centres recreatius i de cultura,
 una gran Biblioteca, un monument
 que'l nòm d'un home insigne glorifica.

Tot això tè la meva pàtria xica,
 la progressiva vila de Sallent.

JOAN VILASECAS

CULTURA

Cultura: Paraula que porta englobades totes les manifestacions que a l'home fant ésser *home*. L'individu és amb ella un sér superior a tots els altres, un sér que s'obra pas entre els seus semblants, un bon ciutadà.

La col·lectivitat o associació, que en els seus actes fa resplendir la cultura, és el mirall cristallí en el que's reflexen totes les bones costums, i amb el que's miren els seus iguals. El poble que com el nostre vol anar i va a la devantera de tots els altres de raça ibèrica; la Terra aymada dels nostres avant passats; *la dolça Catalunya pàtria del meu cor*; la Nació Catalana, que per les condicions dels seus ciutadans té dret i vol ésser lliure per a poguer expansionar el seu afany de cultura, assolirà el seu vital desig d'independència amb tal de que conti amb la cooperació d'institucions culturals, que com el benemèrit "*Orfeó Català*", arreu del món porta l'esperit del poble pregonant la nostra fé, la nostra pàtria i el nostre amor, envers tot lo que significa progrés i llibertat.

Honorem avui, bons sallentins, a l'“*Orfeó Català*”, que ell porta sintetitzades les més enlairades aspiracions de nostra Vila, i pensant que no hi ha poble que's pugui governar a si mateix sense que assoleixi un grau de cultura que l'en fassi digne i apte, no oblidem que així com la sardana n'és la més bella de les dances populars i n'és el símbol de la germanor, les cançons populars catalanes que'ns arriben a l'ànima, les admirables cançons de l'“*Orfeó Català*”, en són la demostració més palesa dels nostres sentiments culturals i patriòtics.

JOAN VILÀ RODELLAS

Sallent, maig de 1922.

Construccions Metàliques del Llobregat, S. A.

GRANS TALLERS DE CONSTRUCCIÓ DE MAQUINARIA
per a Fàbriques de Briquetes, per a Mines, per a Ci-
ments, Construccions de Cintes de transport, Planos
inclinats, Ascensors, especialitat amb Transmissions,
Telers i demés Maquinaria per a l'Industria Textil.

**Fabricació de Vagons-Bocois, Vagons-Plataformes, Vago-
netes i demés material ficso i mòvil.**

Construcció de Columnes, Pons i Vigues armades.

Secció de Fundició de Ferro, Bronze, Alumini, etc.

Secció de Forja i Estampatje de tota classe de peçes.

SALLEN (Alt Llobregat)

Representants exclusius: Societat VERS

CARRERA SANT JERONI, 38 - MADRID

FABRICA DE FILATS I TEIXITS DE COTÓ

Eduard Sala i Lladó

ESPECIALITAT EN TEIXIT FÍ

SALLENT

Despatx i magatzems: Girona, 19 i 21.-Barcelona

Joan Junyent

MESTRE D'OBRES

Especialitat en la confecció de treballs al rústec

TORRAS AMAT, 21, 1.er, 1.^a

SALLENT

Restaurant Saló

Servei a la carta

Angel Guimerá, 27 - SALLENT

Llauneria italiana

DE

F. Martorano

Constructor de les Sulfatadores
"MARTO" - Apagafocs "MARTO"

Premis obtinguts en
varies exposicions

Plaça de la Pau, 5 - SALLENT

Torrador de Café = Drogueria i Queviures

DE

PERE SITJES MAS

Dipòsit de barnissos, olis, colorants alemanys, terres, secans, coles, purpurines d'or, plata i bronzo, fuxines - Gran assortit de pincells i paetilles de totes classes i mides, motllos per a emblanquinadors - **Esmalts fabricació especial de la casa** i tot lo que toca al ram de Pintura - Proveïment de estampes i oliografies originals de pintors de fama mundial, miralls de totes classes i mides - Assortit variadíssim de motlures per a la confecció de quadres - **Unic representant en aquesta vila de la oliografia patriòtica ELS SEGADORS** - Colonials, ultramarins, cereria, vins, licors, xampanyes, paper de tenyir roba de la acreditada marca «Medallas», herboristeria, etc., etc.

Guimerà, 57

SALLENT

FILATURES DE PAPER
DE
Josep Sala i Gladó
SALLENT - BARCELONA

Provar nostres productes, és adoptar-los

Venta de carn d'anyell i badella
al carrer del Cos, núm. 8

Casa cala Nasia **Sallent**

Antón Colell i Alsina

Mestre Constructor d'Obres

PLAÇA DEL P. CLARET, Núm. 12

SALLENT

Llibreria i Centre de Suscripcions de Josep Ció
COS, 24 - SALLENT

Objectes d'escriptori - Plumes - estilogràfiques
"Watermans" - Impresos - Segells de metall i
de goma - Plaques esmaltades - Perfumeria -
Postals - Cromos - Preu fixo

FOTOGRAFIA LLENAS

Ampliacions

RETRATS
POSTALS

Reproduccions

COS, 5 - SALLENT

Cafès Superiors

VENDA AL MAJOR I A LA MENUDA

REPARTIMENT A DOMICILI

TORREFACCIÓ CONCENTRADA

MANEL TORRUELLA - SALLENT

FLECA de Martí Beringues

ESPECIALITAT EN PA DE LUXE

PA DEL DIA

COS, 48

SALLENT

CINEMA MODERN

Projeccions de pel·lícules morals

Cós, 42 - SALLENT

Fàbrica de Llençadores de C. UBAC GINESTÀ

FERRETERIA, ACCESSORIS, CORRETJES

:: I OLIS MINERALS ::

S. Benet, 8 : SALLENT : Telèfon 289

Fàbrica de Begudes gaseoses
i Dipòsit de Cervesa de

Valentí Roca i Fill

FRUITXAMPANY - ESPECIALITAT DE LA CASA

Cos, 31 SALLENT

LA FORMAL

DE

ANTÓN ROVIRA

Gran assortit en Corbateria,

:: Camiseria i Novetats ::

Fantasies en Seda, llana i cotó

Vins verges de
taula. del Mas Camp de Cabrianes

Sallent

Agencia de compra = venda

de finques rústiques i urbanes
de Sallent i d'altres llocs, i ma-
quinaria de tota classe

Per informes, F. Bartomeus - Moli, 12

SALLENT

FUSTERIA MECANICA **DE Josep Barons**

Plaça del P. Claret - SALLENT

FORN DE PÀ == DE == **SEBASTIA JUNYENT**

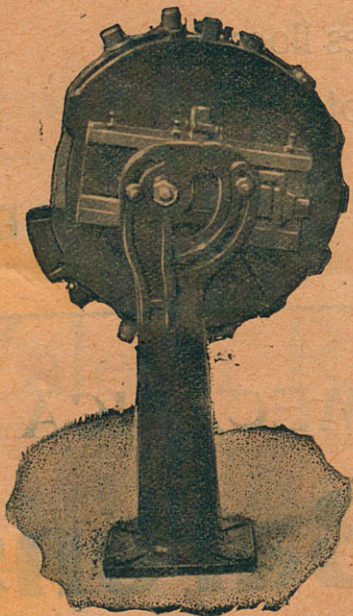
Casa fundada l'any 1848

Cos, n.º 1

SALLENT

FUNDICIO DE FERRO

BRONZE I ALTRES METALLS
TALLER DE CONSTRUCCIONS

Transmissions completes - Te-
lers de totes classes - Maquine-
tes per a setins - Rodes tallades
a màquina - Màquines agrícoles
Màquines de taladrar - Torns -
Llimadores - Estàtues monu-
mentals en ferro i bronze - Sal-
vavides per a moles esmeril
sistema MORRAL (patentat).

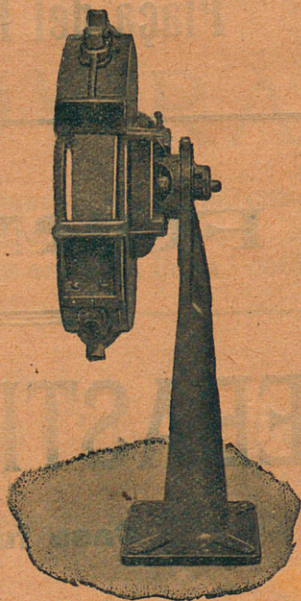
VALENTI MORRAL

Despatx: Carrer de l'Estació, 3

Tallers; Carrer Carretera, 62

Telèfon 255, (Grup de Berga)

SALLENT

Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis

OPERACIONS

Llibretes d'Estalvi individuals

Llibretes d'Estalvi conjunts

Llibretes per a entitats

Comptes d'Estalvi

Pensions per a la Vellesa

HORES D'OFICINA: De 9 a 1 i de 4 a 7

Diumenges de 9 a 12

Sallent - Carrer del Bisbe Valls, 1

Parla de l'Orfeo a les pàgines 2 a la 14

Sallent 10 Maig 1922

Concerts del "Orfeó Catalá" A LLEIDA

S'han rebut de Barcelona les dades completes referents als concerts organitzats per l'Orfeó Catalá en el Teatre del Camps Eliseus per als dies de Pasqua.

Amb objecte d'ultimar concretament als preparatius, està convocada per avui a les set de la tarda, la Comissió executiva, amb les subcomissions corresponents.

S'està treballant activament en l'organització del hostatge de senyoretes orfeonistes i son en gran nombre les ofertes rebudes, però com en cal algunes mes, la comissió d'hostatge agraïrà als veïns que vulguin hostatger-ne a les seves cases que's serveixin participar ho tot seguit a la comissió. Els tiquets d'inscripció els facilitaràn a l'Ajuntament, Diputació i els Srs. que compo sen les comissions.

Altre assumpte que presenta quelques dificultats i s'està treballant per a veure de solucionar ho es el de poguer atendre totes les demandes de llotges i butaques que's fan per als dos concerts; a quin efecte la subcomissió de teatre està estudiant la manera d'augmentar les localitats.

El disapte arribarà l'administrador del Orfeó Catalá per deixar definitivament enllestit tot aquest afer.

" El Ideal "

36 maig 1922

Sallent a l'Orfeó Català

Al mig del Pla de Bages hi ha la vila de Sallent, on el riu Llobregat canta eternament quan salta pels sellents que allí la Natura l'ha i l'home hi han fet i tot cantant fa rodar les màquines de fàbriques i tallers. Al mig d'aquest concert natural i de la indústria hi ha un nucli d'hommes d'esperit generós, entusiastes patriotes, amics de les coses de la terra, devots de l'art i al mig d'ells, el més modest potser, però el més entusiasta, el jove capellà mossèn Potellàs, un enamorat de Déu, de la Patria i de la música.

Sallent és una vila intensament simpàtica, amiga de la cultura. En una de les seves places hi ha alçat un bell monument al gran apòstol Pare Claret i ha anomenat un dels principals carrers amb el d'En Torres Amat, historiador català, tots dos sallentins il·lustres. És una de les primeres viles que pendent de la vida de la Mancomunitat de Catalunya demanant-li una biblioteca popular, i allí, en lloc preferent del poble, l'encapçalant un passeig, s'hi alça el bell edifici, d'esvelta arquitectura, coronat per sumptuosa bandera de la pàtria, curull cada vesprada de lectors que s'abeuren en les dots de la ciència, de l'art i de la literatura universal.

Els patriotes sallentins, sota la direcció de mossèn Josep, fundaren l'Orfeó Sallentí, on les veus de les donzelles, dels nins i dels homes a l'uníson amb el riu ven cantant les bel·leses de l'amor de Déu i de la Patria i les glòries de l'art, que brollen de les cançons dels pastors de les muntanyes i de les composicions dels grans mestres de més renom universal. Una altra ànima generosa ha donat a l'Orfeó un senzill casal on s'hi arredossa per a cantar, com els rossinyols s'arredossen a la vereda del riu; on el mestre Millet anà un dia, amb la seva fe, amb la seva càlida paraula, a assenyalar-los el camí a seguir; on el mestre Llongueras els parlà de la germanor dels Orfeons de Catalunya i de les bel·leses de les nostres cançons i novacionat l'anor de l'Orfeó Català Emili Verdagué les va cantar admirablement on el tan celebrat pianista Blat Net i les belles solistes graciencques i l'inspirat mestre En Pérez Moya hi donaren un gran concert; on l'Enric Roig els parlà de l'autor de la Patria Nova, el compositor noruec Eduard Grieg, concert que fou il·lustrat musicalment pel sallentí En Pere Vallibera; on En Ferrerons, En Montaner i Vallibera hi donaren un bell concert; on el Pare Pere Ginebra hi parlà de la Terra Santa; on l'Escola Musical de la Mare de Déu del Montserrat, la secció d'infants de l'Orfeó i les orfeonistes Teresa Riera i Maria Vilaseca hi donaren un admirable concert de cançonetes populars i de grans composicions dels més anomenats mestres.

Tots aquests actes han fet un ambient encara més entusiasta a Sallent que culmina amb el desig de sentir-hi amb la seva pròpia veu l'entitat mare de la cultura musical de la nostra terra, el gran Orfeó Català, sota la genial batuta del més gran mestre, En Lluís Millet. Quan la gent de la vila de Sallent s'assa-

Capells enlairats, mocadors volejant. Tots els balcons i finestres empalliatats o amb la bandera de la pàtria o amb els millors cobrellits. La senyera de l'Orfeó Sallentí ret homenatge a la de l'entitat mare dels orfeons catalans. Mossèn Josep abraça, en mig d'una ovació, al mestre Millet. S'hi apropa l'alcalde, En Lluís Argelaguet, els regidors senyors Mas, Subirana, Pons, Soldevila, Colall, Tresserras, el jutge En Joan Roca, l'economista doctor Rafael Duran, els secretaris de l'Ajuntament i del Jutjat, els presidents i Juntres de totes les entitats sallentines, i al davant d'al·les el Foment Català, la Joventut Nacionalista, Ateneu, Sindicat Agrícola, etc.

L'alcalde dona la benvinguda a l'Orfeó amb paraules d'afecte i admiració i li diu que el poble el rep amb tota la simpatia que es mereix la seva obra benemèrita. Les dues senyeres agermanades i els orfeonistes sallentins i barcelonins barrejats, seguits de les autoritats i aquella gernació com una riuada humana, passen el pont damunt el riu que amb el remoreig de la cascada del Sallent contribuïa a l'acclamació popular dels que ocupaven balcons, terrats i finestres.

Al cap del pont, davant el Casal del Foment Català i Joventut Nacionalista, passa l'Orfeó per sota un arc de triomf amb afectuosa andrècia i salutació i ple de banderes de les quatre barres, de Sant Jordi i altres.

Totes les cases dels carrers del poble tenen els balcons empalliatats. A la plaça de la Pau una grandiosa bandera de les quatre barres penjada al bell mig. Els balcons plens de banderes i de xamoses damiselles. Arreu una gernació immensa.

Però d'on surt tanta gent — preguntem — Tots són sallentins? — Si, ens contesten, però s'hi afeguen tots els pobles de la rodalia. Puigreig, Balsareny, Avinyó, Arles, Santpedor, Sant Fruitós, Castellnou, Sarroix, Sant Pere Cabrianes, Navarres i els de les colònies industrials, de la ribera del Llobregat. La gran anomenada de l'Orfeó Català s'hi ha arret aquí, el volen conèixer.

S'impota silenci a la remor de la gernació i els dos orfeons saluden el poble entonant el «Cançó de la Senyera», d'En Millet, que ha esdevingut l'himne dels orfeons de Catalunya. Una immensa ovació ressona per la plaça.

Les senyoretas orfeonistes són obsequiades amb pomells de flors adornats amb llacs de cinta catalana.

Com que les fondes, per atendre a llur clientela, no han pogut estatjar els orfeonistes, les famílies els han fet un lloc a llur taula. Són molts els que indaguen quins orfeonistes aniran a dinar amb ells i hi fan amistat i els acompanyen cap a

L'ESGLÉSIA DE SANTA MARIA

Una gran constel·lació de llum omplia l'altar major, la barana del presbiteri i aranyes plenes de llum. L'orgue nou, tocat pel mestre Pérez Moya, omple de melodia al grandiosa nau gòtica. Les senyores es posen als costats de l'altar, els orfeonistes al peu del presbiteri, aquest

una afectuosa salutació i diu que l'Orfeó Català és el gran arbre de la pàtria i que l'Orfeó Sallentí, que és un dels seus molts rebrots, sent una joia immensa de poder-se posar a la seva ombra i considera com un gran honor en rebre'l en el seu modest casal.

L'Orfeó Sallentí, dirigit per mossèn Josep, entona «Salutació», composta, expressament, la lletra per mossèn J. Puntí i la música pel mestre A. Pérez Moya, molt afectuosa i inspirada i bellament cantada. Tot hom aplaudeix i el mestre Millet es posa al mig dels orfeonistes sallentins i els diu que amb l'Orfeó Català ha anat a París, a Londres, a moltes altres grans ciutats de l'estranger i de la terra catalana i enlloc havia fruit d'una emoció tan gran, ni tan pregona com la que sentia a Sallent en aquells moments de germanívola expansió. Segueix, cantaires sallentins, entonant himnes, segueix cantant les cançons de la terra, segueix fent art i Patria; perseveren en aquesta tasca, glòria de la Germanor dels Orfeons de Catalunya, i ara, tots a l'uníson cantem l'himne de la pàtria. I tota la concurrència a una sola veu entona, en massa coral, imponent, el «Catalunya comiat, gran...» que fou coronat amb grandioses aclamacions a la llibertat de la pàtria.

LES SARDANES

Des del Casal de l'Orfeó Sallentí es dirigeixen cap a la plaça-passeig del P. Claret, i a l'entorn del monument s'hi balla l'honesta, l'airoso i catalanesca dansa. L'estatua del gran apòstol presidia aquella expansió honorable del nostre jovent, perquè l'apòstol cristià no va dir pas referint-se a la sardana, aquella tan coneguda i repetida frase: «O Jovent que vas ballant a l'infern te'n vas saltant».

La cobla «La Principal del Bages», per primera sardana, va tocar la «Solitud», del jovecill Lluís Maria Millet, fill del gran mestre, que fou aclamada i casualment acollida amb un gran repic de campanes de la veïna església.

Mentre allí a la plaça del P. Claret contemplaven el jovent com puntejava sardanes, tinguerem el gust de saludar al vell patriota mossèn Vila de Santpedor, un dels nostres emissors a LA VEU DE CATALUNYA, quan es publicava setmanalment, sota la direcció del plorat patrià En Narcís Verdagué i Callís, i la cooperació del també mort, En Joaquim Rivera Quadrenc, i la del, per la nostra satisfacció encara vivent, bon amic En Joaquim Cabot. Mossèn Vila era un dels més constants i valuosos col·laboradors que residien fora de Barcelona.

AL CONSISTORI MUNICIPAL

Cap a la sala del consell sallentí. El mestre Millet, a la presidència, als seus costats, el president de l'Orfeó, En Joaquim Cabot, l'alcalde i tots els regidors i totes les altres personalitats del poble i forasteres.

L'alcalde repeteix la benvinguda, admira i aplaudeix l'obra de l'Orfeó Català i diu que l'Ajuntament s'adhereix entusiàsticament a la festa, i acorda fer en l'acte del concert una modesta ofrena a l'Orfeó, perquè servís un recod de tan celebrada vi-

« La Veu de Catalunya »

16 maig 1922

Sallent a l'Orfeó Català

Al mig del Pla de Bages hi ha la vila de Sallent, on el riu Llobregat canta eternament quan salta pels saltants que allí la Natura i l'home hi han fet i tot cantant fa rodar les màquines de fàbriques i tallers. Al mig d'aquest concert natural i de la indústria hi ha un nucli d'hommes d'esperit generós, entusiastes patriotes, amics de les coses de la terra, devots de l'art i al mig d'ells, el més modest potser, però el més entusiasta, el jove capellà mossèn Potellat, un enamorat de Déu, de la Patria i de la música.

Sallent és una vila intensament simpàtica, amiga de la cultura. En una de les seves places hi ha alçat un bell monument al gran apòstol Pare Claret i ha anomenat un dels principals carrers amb el d'En Torres Amat, historiador català, tots dos salientins il·lustres. És una de les primeres viles que pendren a l'arida de la Mancomunitat de Catalunya demanant-li una biblioteca popular i allí en lloc preferent del poble, encapçalant un passeig, s'hi alça el formós edifici, d'esvelta arquitectura, coronat per sumptuosa bandera de la patria, curull cada vesprada de lectors que s'aboeuen en les dits de la ciència, de l'art i de la literatura universal.

Els patriotes salientins, sota la direcció de mossèn Josep, fundaren l'Orfeó Sallentí, on les veus de les donzelles, dels nins i dels homes a l'unison amb el riu ven cantant les balades de l'amor de Déu i de la Patria i les glòries de l'art, que brollen de les cançons dels pastors de les muntanyes i de les composicions dels grans mestres de més renom universal. Una altra anima generosa ha donat a l'Orfeó un senzill casal on s'hi arredossa per a cantar, com els rossinyols s'arredossen a la veneda del riu; on el mestre Millet anà un dia, amb la seva fe, amb la seva càlida paraula, a assenyalar-los el camí a seguir; on el mestre Llongueras els parlà de la germanor dels Orfeons de Catalunya i de les bel·leses de les nostres cançons i l'ovacionat tenor de l'Orfeó Català, Emili Vendrell, les va cantar admirablement on el tan celebrat pianista Blai Net i les belles solistes graciencques i l'inspirat mestre En Pérez Moya hi donaren un gran concert; on l'Enric Roig els parlà de l'autor de la Patria Nova, el compositor noruec Edvard Grieg, concert que fou il·lustrat musicalment pel salientí En Pere Vallribera; on En Ferrerons, En Montaner i Vallribera hi donaren un bell concert; on el Pare Pere Ginebra hi parlà de la Terra Santa; on l'Escola Musical de la Mare de Déu del Montserrat, la secció d'infants de l'Orfeó i les orfeonistes Teresa Riera i Maria Vilaseca hi donaren un admirable concert de cançonetes populars i de grans composicions dels més anomenats mestres.

Tots aquests actes han fet un ambient encara més entusiasta a Sallent que culminà amb el desig de sentir-hi amb la seva pròpia veu l'entitat mare de la cultura musical de la nostra terra, el gran Orfeó Català, sota la genial batuta del més gran mestre, En Lluís Millet. Quan la gent de la vila de Sallent s'assabentà del grandiosos esdeveniment que es projectava, tothom, des de l'alcalde a la més humil família, s'offerí a mossèn Josep i a l'Orfeó Sallentí per a donar-li adjutori de tota mena, i així ha estat possible realitzar amb l'èxit més gran l'anada a Sallent de les 400 persones que en conjunt mou l'Orfeó Català quan surt de Barcelona.

L'ANADA DE L'ORFEO A SALLENT

Diumenge l'Orfeó Català, el mestre Millet i els restants mestres, la junta, tots els orfeonistes i els acompanyants de les senyoretes i nois i un gran nombre d'admiradors de l'Orfeó, sortiren de Barcelona en tren especial a les sis del matí. Una joventut animada escursà el viatge. A Manresa es deixà el tren del Nord i es pujà al de les mines de Berga. Gran nombre d'entusiastes nacionallistes manresans saludaren al mestre Millet i a l'Orfeó. S'ajuntaren a l'excursió els periodistes manresans. A Santpedor també l'Orfeó fou saludat entusiàsticament.

L'ARRIBADA A SALLENT

Fou triomfal, sobirana. Una gernació immensa omplia la plaça i carrers adjacents on para el petit ferrocarril. Una grandiosa aclamació.

Capells enlairats, mocadors volejant. Tots els balcons i finestres empalliatats o amb la bandera de la patria o amb els millors cobrellits. La senyera de l'Orfeó Sallentí ret homenatge a la de l'entitat mare dels orfeons catalans. Mossèn Josep abraça, en mig d'una ovació, al mestre Millet. S'hi apropa l'alcalde, En Lluís Argelaguet, els regidors senyors Mas, Subirana, Pons, Soldevila, Collet, Tresserras, el jutge En Joan Roca, l'economista doctor Rafel Duran, els secretaris de l'Ajuntament i del Jutjat, els presidents i Juntas de totes les entitats salientines, i al davant d'elles el Foment Català, la Joventut Nacionalista, Ateneu, Sindicat Agrícola, etc.

L'alcalde dona la benvinguda a l'Orfeó amb paraules d'afecte i admiració i li diu que el poble el rep amb tota la simpatia que es mereix la seva obra benemèrita. Les dues senyores agermanades i els orfeonistes salientins i barcelonins barrejats, seguits de les autoritats i aquella gernació com una riada humana, passen el pont damunt el riu que amb el remoreig de la cascada del Sallent contribueix a l'aclamació popular dels que ocupaven balcons, terrats i finestres.

Al cap del pont, davant el Casal del Foment Català i Joventut Nacionalista, passa l'Orfeó per sota un arc de triomf amb afectuosa endreça i salutació i ple de banderes de les quatre barres, de Sant Jordi i altres.

Totes les cases dels carrers del poble tanen els balcons empalliatats. A la plaça de la Pau una grandiosa bandera de les quatre barres penjada al bell mig. Els balcons plens de banderes i de xamoses damiselles. Arreu una gernació immensa.

Però d'on surt tanta gent — preguntem — Tots són salientins? — Sí, ens contesten, però s'hi alleguen tots els pobles de la rodalia. Puigreig, Balsarenys, Avinyó, Arles, Santpedor, Sant Fruitós, Castellnou, Sarroix, Sant Pere Cabrianes, Navarredes i els de les colònies industrials de la ribera del Llobregat. La gran anomenada de l'Orfeó Català els hi atreia aquí, el volen veure.

S'imponeu silenci a la ramon de la gernació i els dos orfeons saluden el poble entonant el «Cant de la Senyera», d'En Millet, que ha esdevingut l'himne dels orfeons de Catalunya. Una immensa ovació ressona per la plaça.

Les senyoretes orfeonistes són obsequiades amb pomells de flors adornats amb llargs de cinta catalana.

Com que les fondes, per atendre a llur clientela, no han pogut estatjar els orfeonistes, les famílies els han fet un lloc a llur taula. Són molts els que indaguen quins orfeonistes aniran a dinar amb ells i hi fan amistat i els acompanyen cap a

LES GLÉSIES DE SANTA MARIA

Una gran constel·lació de llum omplia l'altar major, la barana del presbiteri i aranyes plenes de llum. L'orgue nou, tocat pel mestre Pérez Moya, omple de melodia al grandiosa nau gòtica. Les senyores es posen als costats de l'altar, els orfeonistes al peu del presbiteri, aquest ple d'autoritats i personalitats i una gran gernació envaeix de gom a gom el temple.

Mossèn Josep Potellat, amb casulla romànica, celebra la missa. El mestre Millet, des de les escales del presbiteri, dirigeix els orfeons, l'Escola Musical de Nostra Dona del Montserrat, i l'orgue, que, en grandiosos i emocionants conjunts, entonen el «Psalm» al·leluia, gregorià del segle X, la Pregària a Maria (el solo de la qual fa el nen Felip Guasp), la Pregària a la Verge del Remei (per les senyoretes orfeonistes) i «Al cel blau», pel solista Emili Vendrell i tota la massa coral.

L'economista, doctor Rafel Duran, puja a la trona i amb emoció i eloquència expressa l'efecte admirable, de religiositat, d'art i de patriotisme que ofereix aquell grandiosos espectacle i demana a Déu que ompli de la seva divina gràcia als que realitzen obra tan benemèrita, especialment al mestre Millet i als seus orfeonistes, que ressegueixen la terra catalana inspirats per tan nobilitants sentiments.

A L'ORFEO SALLENTI

En sortir del temple els orfeonistes salientins enlairaren la Senyera de l'Orfeó Català i els barcelonins la del Sallent, i s'enamaren al Casal de l'Orfeó Sallentí, on el president, En Josep Sitjas i Sociats pronuncia

una afectuosa salutació i diu que l'Orfeó Català és el gran arbre de la patria i que l'Orfeó Sallentí, que és un dels seus molts rebrots, sent una joia immensa de poder-se posar a la seva ombra i considera com un gran honor en rebre'l en el seu modest casal.

L'Orfeó Sallentí, dirigit per mossèn Josep, entona «Salutació», composta, expressament, la lletra per mossèn J. Puntí i la música pel mestre A. Pérez Moya, molt afectuosa i inspirada i bellament cantada. Tothom aplaudeix i el mestre Millet es posa al mig dels orfeonistes salientins i els diu que amb l'Orfeó Català ha anat a París, a Londres, a moltes altres grans ciutats de l'estranger i de la terra catalana i enlloc havia fruit d'una emoció tan gran, ni tan pregonia com la que sentia a Sallent en aquells moments de germanivola expansió. Seguiu, cantaires salientins, entonant himnes, seguiu cantant les cançons de la terra, seguiu fent art i Patria; persevereu en aquesta tasca, glòria de la Germanor dels Orfeons de Catalunya, i ara, tots a l'unison cantem l'himne de la patria. I tota la concurrència a una sola veu entona, en massa coral i imponent, el «Catalunya, comtat gran», que fou coronat amb grandioses aclamacions a la llibertat de la patria.

LES SARDANES

Des del Casal de l'Orfeó Sallentí es dirigeixen cap a la plaça-passeig del P. Claret i a l'entorn del monument s'hi balla l'honestia, l'airo-sa i catalanesca dansa. L'estàtua del gran apòstol presidia aquella expansió honorable del nostre jovent, perquè l'apòstol cristià no va dir pas referint-se a la sardana, aquella, tan coneguda i repetida frase: «O Jovent que vas ballant a l'infern te'n vas saltant».

La cobla «La Principal del Bages», per primera sardana, va tocar la «Solidaritat» del jovecenc Lluís Maria Millet, fill del gran mestre, que fou aclamada i casualment acompanyada amb un gran repic de campanes de la veïna església.

Mentre allí a la plaça del P. Claret contemplaven el jovent com puntejant sardanes, tingueren el gust de saludar al vell patriota mossèn Vilà de Santpedor, un dels nostres antecessors a LA VEU DE CATALUNYA, quan es publicava setmanalment, sota la direcció del pleurat patriota En Narcís Verdager i Callis, i la cooperació del també mort, En Joaquim Rivera Quadrenç, i la del, per la nostra satisfacció encara vivent, bon amic En Joaquim Cabot. Mossèn Vilà era un dels més constants i valuosos col·laboradors que residien fora de Barcelona.

AL CONSISTORI MUNICIPAL

Cap a la sala del consell salientí. El mestre Millet, a la presidència, als seus costats, el president de l'Orfeó, En Joaquim Cabot, l'alcalde i tots els regidors i totes les altres personalitats del poble i forasteres.

L'alcalde repeteix la benvinguda, admira i aplaudeix l'obra de l'Orfeó Català i diu que l'Ajuntament s'adhoreix entusiàsticament a la festa, i acorda fer en l'acte del concert una modesta ofrena a l'Orfeó, perquè servís un record de tan celebrada victòria. Allí hi va remetre ros exemplars, curiosament relligats, de la història monogràfica de la vila de Sallent, un per al mestre Millet, i l'altre per a la biblioteca de l'Orfeó Català. (Aplaudiments.)

El director de l'Orfeó Sallentí, posa al traç de l'americana del mestre Millet, la insígnia de chorista salientí, gravada en or.

En Joaquim Cabot, amb afectuoses i eloquents paraules, remercia a Sallent la grandiosa rebuda i el seguit de mostres d'afecte i atenció que En Millet i l'Orfeó estant rebent d'ençà que és a la vida, a les quals no sap com correspondre-hi i en serviran un etern record.

UN CANTAIRE DE MUNTANYA

En sortir del Consell Municipal cap a casa del director de l'Orfeó Sallentí, mossèn Josep Potellat, on rebren una agradable sorpresa. Allí hi trobarem un vellat. En Francesc Curriols, fill de Castellar de'n Huc, que en la seva joventut havia portat els ramats de bestiar a pasturar per les calmes del Pla d'Anyallà i Coma Armada i collades de Tosses, al peu del gegant plenenc el Puigmal.

El vellat fou presentat al mestre Millet i aquest li va pregar que li fes la marxa de deixar-li sentir alguna de les moltes i belles cançonetes que cantava. El vell pastor es va quedar còmplice primer, en saber qui era el mestre Millet, però fami-

liaritzat ja amb ell va anar cantant un enfilall nombrós de corrandes i altres cançons, de tonades desconegudes fins ara i típiques variants d'altres ja conegudes. En Francesc, per a cantar algunes de les cançons, s'acompanyava fent sonar dues culleres de fusta, a manera de castanyoles.

Els mestres Millet i Pujol i altres persones escoltaren amb vivíssim interès aquell últim regalim de la deu de la música popular de la nostra terra, que serà recollida per mitjà d'un fonògraf, per a tenir més perfectament les característiques inflexions de veu que dona al seu cant.

Fou molt felicitat el vell cantaire de muntanya per l'eminent músic de ciutat.

A DINAR

Després de sardanejar els orfeonistes anaren a dinar a les cases de les tan hospitalàries famílies salientines i tots ells no tenien paraules per a ponderar i agrair la manera suculent i exquisida com els havien tractat.

Les noies foren invitades a collir magnífics poms de flors dels jardins. Una xeixantena d'orfeonistes que dinaren al local del Foment Català, foren servits a taula per les gentils i xamoses orfeonistes salientines Antoneta Riu, Emília Balagó, Carmeta Sitges, Concepció Badia, Quimeta Muntaner i Roseta Llobet, filles de famílies distingides de Sallent. Els orfeonistes barcelonins no saben com agrair aquell tan delicat i afectuós gest de les damiselles salientines.

EL CONCERT

Fou un espectacle grandiosos. No hi havia local clos que abastés per la gernació que hi havia d'assistir. Als salientins i a la gent de fora, que ja hi havia a Sallent, s'hi afegí la que hi abocaren dos trens llargs i «barrotats» que arribaren a dos quarts de quatre.

S'habilità amb molt d'enginy un espaiós i plantat d'arbres, que en diuen el Tivoli, que s'omplí a vessar. Els terrats, les galeries, els balcons i finestres de les cases de l'entorn abarrotats de concurrència, que resultava sumament pintoresca, perquè la formaven persones de totes les classes socials i de totes les ciutats i pobles i masies i colònies industrials de la rodalia. Als carrers de l'entorn hi havia la gent que no cabia dins del clos.

L'Orfeó cantà admirablement, com sempre, i el local va resultar tan acústic, que se sentien als cants fins dels carrers estant. El públic escoltava amb recolliment exemplar, amb devoció, i al final de les composicions esclatava en sorollosos aplaudiments. El tenor Vendrell, al qual ja conecxiem, fou aclamat quan va sortir per a fer el solo de la «Kalinka». Tots foren ovacionats.

En acabar la primera part, la Junta directiva i el director de l'Orfeó Sallentí, entre aplaudiments, feren remesa al mestre Millet d'un artístic pergami policromat, posat damunt un fons de domàs i enclòs en ric març, obra de l'artista En Ramon Llongueras. El president va pronunciar un afectuosos parlament.

Encara ressonaven els aplaudiments quan l'alcalde, senyor Argelaguet, i regidors, s'acostaren al mestre Millet i li feren remesa d'una rica i artística corona d'argent daurada, amb afectuosa endreça, que en mig d'una xardorosa ovació fou posada al cim de la senyera.

En nom de l'Orfeó Català, el seu president, en Joaquim Cabot, fent-se sentir d'aquell immens concurs, diu que l'agraïment que senten mestre, cantaires i tot l'Orfeó per l'acollida plena de germanivol afecte que se'ls havia fet, és imponderable. Mentre hi hagi aquesta germanor, mentre hi hagi orfeons que cantin l'amor a la Patria, Catalunya viurà en el cor de tots els catalans i arribarà a triomfar. (Grandiosa ovació.)

Es canten «Els Segadors» i tothom aplagat, orfeonistes, senyores i poble, en grandiosos aplac, travessen el poble. Els balcons i portes, plenes de gent, que donaven afectuosos comiat. Les famílies que havien tingut a dinar orfeonistes els acompanyaven i els felen presents. El pont no podia engolir aquella multitud.

Arribà al tren, l'Orfeó hi puja. Els orfeonistes saluden amb els mocadors i barretines. Aquella grandiosa gernació aplaudeix i victoreja a tot el llarg de la via, i allà a dalt, a la carretera, hi albiem tot sol el vell cantaire muntanyès, Francesc Curriols, que braços enlaira cridava: Adeu! — P.

PREMIS MUSICALS

Concurs 2.º Any 1921

(Segona convocatòria)

Els Senyors Marmessors de Na Concepció Rabell i Cibils, Viuda Romaguera instituiren, a nom i en memòria d'aquesta Dama, una fundació amb l'objecte de repartir premis a obres musicals, mitjançant concursos que venen convocant-se el dia 8 de maig de cada any.

L'Orfeó Català de Barcelona, associant-se als desitjos dels Srs. Marmessors esmentats i en compliment de l'honrosa comanda d'administrar la Fundació susdita, endreça als compositors el present.

Cartell

Premi de 6.000 pessetes a la millor composició per a solistes vocals, chors i orquestra, o per a chors i orquestra solament, si assumpte escullir no mermet l'emplu de solistes, en una o varies parts i de una duració mínima total de quaranta minuts, sobre text català. Els compositors poden amb tota llibertat emprar qualsevol de les formes conegudes amb els noms d'oratori, cantata, poema, llegenda, etc., o qualsevol nova forma que la inspiració els suggereixi, essent indiferent també que el caràcter de l'obra sia religiós o profà, mentres no sia anti-religiós ni immoral. En igualtat de qualitats musicals, serà preferida l'obra de majors qualitats literàries. Acompanyarà a cada partitura una reducció per a veus i piano.

Per a donar idea de l'amplitud de criteri en què en basarà el present Concurs, estament a continuació algunes obres d'autors, formes i temes ben diversos i de totes èpoques, l'estudi de les quals podrà servir als compositors, no per a imitar-les servilment, sinó per a orientar-se i cercar formes noves dintre la inmensa varietat que el gènere permet.

Bach. Cantates religioses. Cantates profanes. Oratoris. — Haendel. Cantates i oratoris. (El Mesies. Israel a Egipte. Judas Macabau. Oda Ceciliàna, etc). — Haydn. Les Estacions. La Creació. — Beethoven. Crist en el Montolivet. — Schumann. Faust (escenes del poema de Goethe). El pelegrinatge de la rosa. El paradís i la Perí. — Berlioz. La infància de Crist. César Franck. Les Bèsties. Psyché. — Tinel. Franciscus. Godoleva. Brahms. Un requiem alemany. — El Gar. El semni de Gerontius. Els Apòstols, etc., etc.

Els compositors que concorrin al present Concurs han d'ésser fills de terres de llengua catalana (Catalunya, Balears, València, Rosselló, etc.), o han de tenir, quant menys, deu anys de residència en alguna de les encontrades on es parla la llengua nostra. L'Orfeó Català podrà exigir dels autors premiats la documentació necessària per a justificar aquesta condició.

Les composicions no hauran d'ésser escrites de mà dels mateixos autors, sinó de copista, procurant en elles la major claretat.

Al publicar-se algunes de les composicions premiades en els concursos de la present Fundació, serà obligatori estampar, en el lloc més escalent, que l'obra ha estat premiada en els Concursos Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera, devent-se així mateix precisar l'any corresponent.

Els Srs. Marmessors es reserven el dret de publicar aquelles composicions premiades que bé els sembli, retenint del producte de la llur venda les despeses de publicació, i deixant a benefici dels autors els rendiments successius.

L'Orfeó Català es reserva el de fer executar, sempre que vulgui, les composicions premiades, els manuscrits de les quals passaran a formar part del seu Així-Biblioteca i en cap cas podran sortir-ne. Si l'autor d'alguna de les obres premiades de desitja còpia, l'Orfeó Català la farà treure, essent-ne la despesa a càrrec del l'autor.

La propietat de les obres premiades queda a favor de llurs autors. Es potestatiu del Jurat el deixar d'adjudicar els premis, en

tot o en part, per raó del magrs valer de les obres presentades.

Les composicions, que hauran d'ésser rigurosament inèdites, s'enviaran a Orfeó Català (carrer Alt. de Sant Pere, 13; a nom Joan Salvat, Secretari de la Fundació Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera, i cada una d'elles portarà un lema.

TERME D'ADMISSIO: Fins per tot el dia 31 de desembre de 1923.

El veredict del Jurat es farà públic el dia 8 de maig de 1924.

Per a conèixer els autors premiats quan es publiqui el veredict del Jurat, aquest demanarà l'enviu d'uns quants compassos de la composició premiada, acompanyats del nom i residència del guanyador del premi. Els autors premiats seran degudament convocats a recullir els preuis en una data campresa dintre mesas següents a la publicació del veredict. Els compositors que, en circumstàncies normals i havent estat convocats per tres vegades no es presentin a recullir els premis dintre els tres mesos senyalats, s'entendrà que renuncien als drets llurs.

Les obres no premiades es retornaran a llurs autors durant els tres mesas següents a la publicació del veredict, mitjançant la presentació del lema i els sis primer compassos. Les que no retirin durant dit terme, l'Orfeó Català es desenten del compromís de guardar-les.

El Jurat del present Concurs serà el mateix que actuarà per el Concurs quart de Fundació Eusebi Patxot i Llagustera.

Barcelona 8 de maig de 1922. — *Joaquim Cabot* President de l'Orfeó Català. — *Pasqual Boada*, Secretari de l'Orfeó Català.

“El Ideal”

25 maig 1922

Aconteixement artístic

La vinguda del Orfeó Català

Ja s'han publicat els programes dels dos concerts que donarà el més gran dels nostres orfeons; ja ha aparegut el seu nom en unes grans tires per les cantonades. La seva vinguda és, doncs, un fet.

Per un d'aquests fets de gran sensibilitat d'un poble, confiem en l'èxit insuperable del Orfeó Català. És cert que els preus són alts, però només cal pensar un xic, molt poca cosa, per a veure que aquesta excursió del benemérit orfeó, suposant que tingui dos plecs curullats, no pot constituir un negoci. Calculi qualsevol les despeses que suposa la vinguda de 350 persones des de Barcelona aquí, i l'hostatge de dos dies, i veurà a quina extraordinària quantitat s'arriba.

Pagar aquests preus una o dues vegades cada setmana, compremem que si, que seria insuportable per a la majoria dels lleidatans, però, pagar per un acte com aquest lo mateix o menys del doble del que val un dels molts i dolents espectacles que venen a Lleida, plens de mal gust i sense cap transcendència artística, francament, ens sembla molt posat en raó i perfectament assequible per tothom.

Peró, no, la vinguda del Orfeó Català a Lleida és un aconteixement extraordinari. A totes les capitals i poblacions d'importància de Catalunya havia estat l'Orfeó Català menys a Lleida. El que havia conseguit Girona, Tarragona, Reus, Manresa, Figueres, Sabadell, Terrassa, etc., Lleida no ho havia conseguit encara. Joventut Republicana, a no

haver sigut la tremenda pesta de grippe, l'hauria tiagut l'alta satisfacció d'haver fet sentir l'Orfeó Català a Lleida. Passada aquella oportunitat, el mateix mestre Millet se n'havia dolgut amantcs vegades de no haver pogut realitzar l'excursió, fias que al últim l'Orfeó mateix, no podent resistir més ja'l desig de donar-se a corèixer a Lleida, ha organitzat per si sol, comptant, està clar, amb els molts entusiastes que aquí hi té, els dos concerts en que, finalment, es donarà a corèixer dels únics catalans que no coneixien la gloriosa institució, veritable orgull de Catalunya.

Els que han sentit al Orfeó Català saben prou com és digne d'ésser sentit i conegut per tothom. La perfecció, la mestría de les seves interpretacions fan d'ell una institució veritablement extraordinària. El mestre Millet, amb una perseverància que no té parió, ha transformat aquell petit chor d'un piset de la Barcelona vella en un orfeó, prodigi d'organització, de bon gust i disciplina; d'un orfeó pel qual avui, després d'haver cantat la Novena Simfonia de Beethoven, l'Himne de Strauss, a 16 veus, la gran Missa de Bach, Les Estacions, d'Haydn i finalment la Passió, de Bach, ja no hi ha escull ni dificultat que puguin detindre'l en la seva triomfal ascensió pels sublims espais de la música.

Els anglesos, que en música de l'anomenada universal no tenen rival al mon, varen fer del Orfeó Català un elogi complert quan la seva anada a Londres; sobretot pel que's refereix a les cançons populars harmonitzades i a les composicions dels nostres mestres, digueren que l'Orfeó no tenia en tot el mon qui pugués igualar-se li en afinació, pastosi

tat, expressió i valentia, Veritablement, en moltes ocasions els cantaires del Orfeó Català donen la sensació d'una rara unitat, d'una veu polifónica, d'un orgue que obeeix a un mecanisme únic que's fon en un sentiment i una expressió portentoses modulant i regulant les veus amb un sentiment únic que mou a tots els cantaires com si entre tots ells no formessin més que un sol cos i un sol esperit, que sent i s'expressa per un sol sentiment.

I tot aixó és obra personal d'aquest home únic, de'n Millet, qui, al mérit excepcional del seu talent com a director, hi uneix la seva tenacitat, quasi bé diríem la seva tossuderia incomparable. Perque hi ha que veure que son vint-i-vuit anys els que fa que'n Millet està enfront del seu Orfeó, vint-i-vuit anys en que la microscòpica llever ha esclatat, ha arrel·lat, ha brotat, ha florit, ha granat i s'ha deixondit per arreu.

Es comparen l'obra de'n Millet i l'obra de'n Clavé, no hi ha comparació possible, les dues obres es complementen. L'obra de'n Clavé fou un alçament social aprofitant els innumbrables elements que tant abundaven i abunden per Catalunya, fou també una obra de cultura extraordinària, i en aixó només s'assemblen, perque l'obra de'n Millet és també obra de cultura extraordinària, però és principalment obra de depuració, d'afinació espiritual, és l'obra d'art entregada al poble, pulint i enlaint, completant l'obra de Clavé.

En Clavé va emergir l'ànima del poble, en Millet, quan ha tingut l'ànima del poble en descobert, l'ha model·lat pacientment, n'ha fet un cos palpitant, n'ha fet un jo sensible a les sublims palpitations de la música, i sobretot ha retornat l'incomparable cançó catalana al poble. L'havia deixat perdre, i li ha retornat endiumenjada, pulida, més hermosa i més catalana que mai, perque a la seva catalanitat de naixença se li ha afegit la catalanitat inspiradíssima dels nostres músics que l'hun honorada i amb llur talent li han teixit al voltant seu una magnífica garianda de ginesta, la flor catalana de les nostres muntanyes inconfundibles.

SENSFIRMA.

"EP Ideal"

31 maig 1922

Mauressa

Sallent

Maig 1922

Barcelona 25 abril 1922.

EL DIPUTAT A CORTS

PER

MANRESA

Sr. D. Bonaventura Jover.

Ciutat.

SECRETARIA.

Distingit amic:

Uns moments després de sortir V. d'aquest despatx he rebut del Sr. Creixell una carta referent al tren especial consabut, en la que'm diu que s'exigirà solament l'import del recorregut real de Barcelona a Manresa però assegurant un rendiment equivalent a 400 terceres, o siguin 2220 pessetes. Li dic aixó perquè aquesta vetlla pugui informar-ne a l'Orfeó Català.

El saluda afectuosament el seu amic i s. s.

q. l. e. l. m.

S/C. Passeig de Gracia, 5.

CAMINOS DE HIERRO DEL NORTE

LÍNEA DE ZARAGOZA A BARCELONA

EXPLOTACIÓN

MOVIMIENTO

Orden del día núm. 22.

Madrid, 6 de Mayo de 1922.

TRENES ESPECIALES DE VIAJEROS

El día 14 de Mayo de 1922, tendrán lugar los trenes especiales de viajeros cuyos itinerarios se indican a continuación:

TREN J. G. NÚM. 2, ENTRE BARCELONA Y MANRESA

Velocidad.	Tiempo concedido.	ESTACIONES	HOR S			Gruzamientos y alcances de trenes.	Tiempo para la tracción.
			llegada	parada	salida.		
30	12	Barcelona.	»	»	6.11	> 266 — 232	»
45	5	San Andrés (apartad.)	»	»	6.23		»
»	3	Kilómetro 358 700 . .	»	»	6.28		»
»	3	Moncada Bifurcación (aptd.)	6.31	1	6.32	— 1206	»
»	3	Moncada y Reixach (apead.)	6.35	2	6.37		»
»	8	Sardañola.	»	»	6.45		»
35	14	Rambla de Sabadell (apead.)	»	»	6.59		»
»	3	Sabadell	7. 2	3	7. 5		»
»	18	Tarrasa.	7.23	2	7.25		»
»	12	Viladecaballs (apead.)	»	»	7.37		»
»	8	Olesa.	»	»	7.45		»
»	6	Kilómetro 322, 100 . .	»	»	7.51		»
40	4	Vacarisas (apead.) . .	»	»	7.55		»
»	8	Monistrol.	»	»	8. 3		»
»	10	San Vicente.	8.13	1	8.14	— 1202	»
45	11	Casajuana (cargd.) . .	»	»	8.25		»
»	2	Manresa	8.27	»	»	— 2255, 3255 — 232	»

Tren que se apartará para dar paso al tren J. G. núm. 2.

Tren núm. 232 en Barcelona.

6.20

8.47

TREN I. U. NÚM 1, ENTRE MANRESA Y BARCELONA.

Velocidad.	Tiempo concedido	ESTACIONES	HORAS DE			Cruzamientos y alcances de trenes.	Tiempo para la tracción.
			llega a	parada	salida.		
7.05	45 3	Manresa.	»	»	19.35	→ 2224	»
	» 10	Casajuana (cargd.º). .	»	»	19.38		»
	35 11	San Vicente.	19.48	1	19.49	→ 1241	»
	» 10	Monistrol.	»	»	20. »		»
	» 6	Vacarías (apeadero). .	»	»	20.10		»
	40 5	Kilómetro 322,100. . .	»	»	20.16		»
	» 7	Olesa.	»	»	20.21		»
	» 11	Viladecaballs (apd.º). .	»	»	20.28		»
	» 16	Tarrasa. . . . e . .	»	»	20.39		»
	» 4	Sabadell.	»	»	20.55		»
	» 13	Rambla de Sabadell (apd.).	20.59	1	21. »		»
	45 8	Sardañola.	»	»	21.13		»
	» 4	Moncada y Reixach (apd.).	»	»	21.21		»
	» 3	Moncada-B furación (aprt.)	21.25	1	21.26	→ 4235	»
	» 4	Kilómetro 358,700 . .	»	»	21.29		»
	30 12	San Andrés (apard.º). .	»	»	21.33		»
21.44		Barcelona 	21.45	»	»		»

El tren núm. 1241 se apartará en San Vicente para dar paso al tren I. U. núm. 1.

El tren núm. 2225 no podrá tener lugar en todo su trayecto al mismo tiempo que el tren I. U. núm. 1.

Los Sres. Inspectores principal y de Sección a quienes concierne, quedan encargados de asegurar el cumplimiento de la presente Orden del día.

POR EL JEFE DEL MOVIMIENTO,
El Subjefe del Movimiento,
LUQUE.

V.º B.º
EL INGENIERO JEFE DE LA EXPLOTACIÓN,
PEDRO P. de ALARCÓN.

MADRID, 27 de ABRIL de 1.922.

COMPANÍA

CAMINOS DE HIERRO DEL NORTE

DIVISIÓN COMERCIAL

TRÁFICO

Paseo del Rey.-Telf.º n.º 1261.

T.V. 208. K. Núm. 122

Citense en la contestación
esta letra y número.

SEÑOR DON JOSE CREIXELL.

Diputado a Cortes por Manresa.

ESTUDIO Y APLICACION

DE TARIFAS

PALACE HOTEL.

M A D R I D

Muy señor mío: En contestación a su atenta carta de 3 del corriente mes, tengo el honor de manifestar a usted que no hay inconveniente en poner en circulación el tren especial que desea para el Orfeón Catalá a las horas siguientes:

Salida de Barcelona el día 14 de Mayo a las 6^h,11 para llegar a Manresa a las 8^h,27.

Salida de Manresa a las 19^h,35 para llegar a Barcelona a las 21^h,4 de dicho día.

Para dicho tren se aplicará la tarifa especial G.V. núm. 108, artículo 3º, párrafo 1º, cuyos precios de los billetes de ida y vuelta son de pesetas 12'45 en 1ª, 9'35 en 2ª y 5'55 en 3ª clase.

Todos los billetes habrán de recogerlos los organizadores en la estación de Barcelona, previo abono de su importe con dos días de anticipación, por lo menos, a la fecha de salida y con un mínimo de pesetas 2,220'.

Además habrán de efectuar en dicha estación con toda

urgencia, el depósito de cien pesetas en concepto de fianza con arreglo a lo que dispone la mencionada tarifa G.V. 108, cuya suma se devolverá íntegra una vez que tenga lugar el servicio, quedándonos con ella en caso de que no para reservárnosla los gastos efectuados.

Le ruego una pronta contestación con su conformidad al horario e indicándome el número aproximado de viajeros por clases.

Quedo de usted atento y seguro servidor,

q. b. s. m.

P. EL JEFE DE LA DIVISION COMERCIAL.

M. Barreda

COPIA

Barcelona 13 Mayo de 1922

Sr. Jefe de la Estacion de Barcelona de los
Ferrocarriles del Norte

PRESENTE.

Muy Sr. mio: en nombre propio y en el de mi amigo Sr Creixell, diputado a Cortes por Manresa y como Presidente del «Orfeó Catal», agradeceríamos diera las ordenes oportunas para que el tren especial que mañana ha de conducir el mencionado «Orfeó» a Manresa estuviera compuesto del material que llevan los trenes-tranvias (con W.C.) para mayor comodidad de nuestra expedición, que se compone de unas 130 Sras. y señoritas, 40 niños, y 180 hombres, en junto unos 350 aproximadamente.

Conforme puede V. ver el total de expedicionarios no llega a los 400 pasajeros que es preciso pagar para la formacion del tren especial, por lo tanto la Compañia queda suficientemente recompensada y por este motivo ~~no dudo verme complacido en mi peticion~~ y afin de mejor satisfacer y atender las necesidades de la expedicion, no dudo verme complacido en mi demanda.

Agradeciendole anticipadamente este favor, que de V. su
mas affo. y S. S.

g. l. s.

= J. Cabot =